



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני :

בפני כבוד השופטת ג'מילה ג'בארין כליפה

תובעת א.י.
ע"י ב"כ עו"ד אברהם פרץ
נגד

נתבע ר.ק.
ע"י ב"כ עו"ד סופי ספקטור

ובעניין הקטינה : ש.ק ילידת 6/10/2009.

פסק דין

- 1
- 2 בפני שלוש תביעות בעניין רכוש, משמורת ומזונות.
- 3 **רקע עובדתי-**
- 4 1. התובעת והנתבע הכירו בשנת 2007, התובעת הייתה דאז אישה גרושה עם ילד מנישואין
- 5 קודמים ואילו הנתבע רווק.
- 6
- 7 2. בתאריך 9/9/2008 חתם הנתבע על הסכם רכישת דירה בעיר X (להלן : הדירה), ובהמשך
- 8 הזכויות בה נרשמו על שמו; בחודש 8/2009 עברו התובעת יחד עם בנה "ס" והנתבע לגור
- 9 בדירה זו; ב-10/2009 נולדה בתם המשותפת של הצדדים .
- 10
- 11 3. יחסי הצדדים עלו על השרטון והם נפרדו ב- 10/2017 . התובעת עברה להתגורר יחד עם
- 12 ילדיה לבית אמה בעיר Y, והנתבע מתגורר כיום בדירה יחד עם אשתו ובנה.
- 13
- 14 4. התובעת הגישה כנגד הנתבע תביעה רכושית ותביעה למזונות הקטינה, והנתבע הגיש בתורו
- 15 תביעה למשמורת, בהן עסקין.
- 16
- 17 5. הצדדים לא הגיעו להסכמות והגישו תצהירי עדות ראשית, התובעת העידה מטעמה את
- 18 אמה- גב' ס'; הנתבע העיד מטעמו את אמו גב' ר', ואלה נחקרו בפניי, בנוסף לחקירת
- 19 העו"ס.
- 20 הצדדים הגישו סיכומים בכתב.



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

תביעה רכושית -תמש 17-11-67671-

6. התובעת עותרת למתן פסק דין הצהרתי שהצדדים הם בני זוג ידועים בציבור, לקבוע כי יש לאזן על דרך של מחצה על מחצה את כל הזכויות והחובות שצברו בני הזוג מאז סוף שנת 2007 ועד ליום 1/10/2017, לרבות שהיא זכאית לקבל מחצית מהזכויות בדירת המגורים, מחצית מהרכב המשותף, ומחצית מזכויות שצבר הנתבע בעבדותו. מנגד הנתבע מבקש לדחות את התביעה; לשיטתו בין הצדדים הייתה הפרדה רכושית כלכלית מוחלטת. לתובעת אין כל זכות בדירה ולא ברכב ולא כל זכות אחרת.

גרסת התובעת-

7. הצדדים הכירו בשנת 2007, בזמנים בהם התגורר הנתבע בדירה שכורה ב... בעוד היא התגוררה יחד עם בנה מנישואין ראשונים בבית אמה בעיר Y. בהמשך, במהלך שנת 2008 עבר הנתבע לגור עם התובעת בבית אמה, ביום 9/9/2008 נרכשה דירת המגורים בעיר X בתכנון מוקדם לקראת הרחבת המשפחה. הדירה נרכשה בסך של 640,000 ₪ ממשכנתא על סך 589,722 ₪ שקיבל הנתבע והון עצמי של הצדדים, כאשר התובעת העבירה לנתבע סך של 10,000 ₪ במזומן. הצדדים ניקו ושיפצו את הדירה מכספים משותפים. ב 8/2009 עברו הצדדים, יחד עם בנה של התובעת, לגור בדירה בעיר X, ב 10/2009 נולדה בתם המשותפת, והם חיו כמשפחה עד הפירוד ביניהם ב 2017. התובעת טוענת לניהול חיים משותפים של ידועים בציבור כבעל ואישה שחלה עליהם חזקת השיתוף, ומתבססת על טיעונים רבים, לרבות: הם מכנים אחד את השני "בעלי" ו"אשתי", שלט בדלת הכניסה רשום "משפחת ק", טקס חגיגי בו הוחלפו טבעות נישואין והתחייבות בכתב של הנתבע מתאריך 9/9/09, התובעת עדכנה כתובת מגוריה לעיר X והעבירה בנה למוסד חינוכי שם, מגורים משותפים ממושכים בדירה שנרכשה בשיתוף, הולדת בתם המשותפת כתוצאה מהריון מתוכנן להרחבת המשפחה, נופשים משותפים, התנהגות הנתבע כלפי בנה ס' והתנהלות כלכלית של העברת כספים מחשבון לחשבון, תשלום חשבונות משותפים לרבות משכנתא, וגם שימוש ברכב משפחתי משותף ועוד.

גרסת הנתבע-

8. הצדדים ניהלו קשר רומנטי מסוף שנת 2007 ונפרדו ב 10/2017, כשבכל תקופת הקשר הקפידו על הפרדה רכושית מוחלטת.



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

הנתבע היה מעוניין לרכוש דירה בעיר X שם מתגוררת משפחתו וחבריו, עוד בטרם הכיר את התובעת; בחודש מרץ 2008 מצאה חן בעיניו הדירה, כשהקשר בין הצדדים רק היה בתחילתו והם בקושי הכירו, הדירה נרכשה ע"י הנתבע בלבד מכספו ומכספי המשכנתא והתובעת לא הייתה מעורבת ולא שותפה להליך בכלל. אין לה כל קשר לדירה, לא שילמה דבר ולא נשאה במשכנתא או בהוצאות הכספיות לדירה ששולמו על ידי הנתבע בלבד. הנתבע הציע לתובעת לעבור יחד עם בנה "ס" לדירתו בעיר X, שכן הנתבע רצה שבתם תתגורר בבית חם ומסודר. הנתבע לא ראה כלל את הקשר עם התובעת כקשר ידועים בציבור ובכל מקרה, הצדדים ניהלו משטר של הפרדה רכושית וכלכלית מוחלטת, ולא חלה חזקת שיתוף ביניהם; הנתבע מבסס טיעוניו על אינדיקציות שונות לרבות: דאג להבהיר לה כי אינו מעונין להתחתן איתה, העדר אקט פורמאלי של נישואין או חגיגה משפחתית; התובעת עצמה לא הרגישה חלק ממשפחתו והציגה עצמה בסטאטוס של גרושה/חד הורית, הוא לא פרסם את התמונות שלהם בפייסבוק, לא מחבר אותה לקבוצת ה"ווטסאפ" המשפחתית, לא היו אירועים משותפים, ולא חגיגות משפחתיות ולא שום קשר בין המשפחות וביניהם, מערכת יחסים טעונה עת החליטו להיפרד כבר לפני מספר שנים ופנו לטיפול זוגי, ניהול חשבונות נפרדים, התחשבנות וחלוקת תשלומים בין הצדדים, הימנעות התובעת מלהציג את מצבה הרכושי/כספי, תוך שהיא עובדת וחוסכת לעצמה.

מצב משפטי-ידועים בציבור וחזקת השיתוף

9. הלכה פסוקה היא, כי שני תנאים צריכים להיות מוכחים כדי שאישה תיחשב כ"ידועה בציבור" של אדם והם: חיי משפחה כבעל ואישה וניהול משק בית משותף; תנאים אלה הם תנאים מהותיים ואין המדובר בדרישה ראייתית גרידא, כאשר בבוא בית המשפט לבחון את מערכת היחסים שבין אותם בני זוג לא נשואים, ראוי שבחינה זו תעשה על פי קריטריונים סובייקטיביים: כיצד ראו בני הזוג את מערכת היחסים שביניהם (ע"א 621/69, נסיס נ. יוסטר; ע"א 107/87 שרה אלון נ' פרידה מנדלסון, ע"א 79/83 היועץ המשפטי לממשלה נ' סוזן שוקרן, ע"א 6434/00 דנינו נ' מנע).

10. על פי הילכת השיתוף בין בני זוג חזקה על בני-זוג המנהלים אורח חיים תקין תוך מאמץ משותף כי, רכוש שנצבר במהלך חייהם המשותפים מצוי בבעלותם המשותפת (ע"א 300/64 ברגר נ' מנהל מס עיזבון, ע"א 253/65 - זהבה בריקר נ' ישראל בריקר; ע"א 595/69 - מרים אפטה נ' אשר אפטה). כאשר, "השותפות נלמדת מנסיבות החיים המשותפים ומגמירות הדעת המיוחדות לצדדים. החזקה נשענת על קונסטרוקציה חוזית שעניינה הסכם משתמע



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

בין הצדדים, לפיו הם שותפים שווים בזכויות" (ע"א 1915/91 יעקובי ואח' נ' עזרא יעקובי
ואח', פ"ד מט(3), 529);
בהתקיים התנאים של "הלכת השיתוף", עשויה הלכת השיתוף לחול גם על בני זוג החיים
כידועים בציבור, כאשר הכלל הוא "כי הנטל הרובץ על ידוע בציבור, הטוען לזכות לשיתוף
בנכסי בן-זוג, הוא יותר כבד מן הנטל הרובץ, בנסיבות דומות, על בן-זוג נשוי (ע"א 4385/91
סלם נ' רם כרמי ; בג"צ 4178/04 פלונית נ' בית הדין הרבני לערעורים ואח' ; ע"א 52/80
ישעיהו שחר נ' מנדל פרידמן וע"א 4385/91 רחל סלם נ' רם כרמי).

דיון והכרעה -

11. אקדים אחרית לראשית ואומר כבר עתה כי, לאחר שבחנתי את טענות וראיות הצדדים
הגעתי לכלל מסקנה שהצדדים ניהלו חיים של בני זוג ידועים בציבור החל מחודש 9/2009
עת עברו להתגורר תחת קורת גג אחת בדירה, אך תוך הפרדה רכושית מוחלטת. אפרט.

12. בהתאם לעדויות הצדדים תחילת ההכרות בין הצדדים הייתה בשנת 2007, עת התובעת
הייתה מתגוררת עם בנה "ס" בבית אמה, והנתבע היה רווק מתגורר בדירה שכורה ב...
בשלב מסוים בשנת 2008 עזב הנתבע את הדירה השכורה ; לשיטת התובעת הנתבע עבר
להתגורר איתה בבית אמה שם התגורר למעלה משנה, ואילו לטענת הנתבע הוא לן לסירוגין
בבית אם התובעת ובביתו בשכירות וכן בבית הוריו בעיר X, עד למעבר לדירתו בעיר
X בחודש 8/2009

מהראיות שהובאו בפני מסתברת יותר המסקנה כי במהלך שנת 2008 עבר הנתבע
להתגורר לבית אם התובעת .

חיזוק לכך נמצא בסעיף 27 סיפא לכתב ההגנה שם מסר הנתבע שלפני המעבר לדירה בעיר
X, הוא והתובעת התגוררו מספר חודשים בבית אמה ; וכן מדברי הנתבע עצמו בדיון
המקדמי מיום 24/12/2017 (עמ' 2 ש' 27-28) עת מסר כי, בסוף 2007 הכיר את התובעת
ותוך כדי התחיל לחפש דירה בעצמו, כשמצא דירה ועל מנת לא לשלם פעמיים, הלך לגור
אצל אימא של התובעת וגרו שם קרוב לשנה.

חיזוק נוסף לגרסת התובעת מצאתי גם בגרסת גב' ס' (אימא של התובעת), אשר מסרה כי
מהלך 2008 עבר הנתבע להתגורר בביתה, ובעדותה מסרה כי הנתבע גר אצלה בבית יותר
משנה, והדברים שלו היו אצלה בבית (עמ' 31-20) ואף בעדות אמו של הנתבע גב' ר'
קסלמן שמסרה כי הצדדים חיו בעיר Y בערך שנה (עמ' 36-20).



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

13. באשר למהות הקשר בין הצדדים במהלך התקופה מסוף שנת 2007 עד 8/2009, הצדדים לא הביאו ראיות לאורח חייהם בתקופה זו, כך שלא ניתן לקבוע כי אלה ניהלו חיים של בני זוג ידועים בציבור תוך ניהול חיי משפחה כבעל ואישה ומשק בית משותף. לכן סביר יותר להניח כי, מדובר בתקופת "התנסות-היכרות" בה ניהלו הצדדים קשר זוגי המבוסס על חברות, ולא ניתן לקבוע כי הקשר דאז התגבש והתבשל לכדי הכרה בהם כידועים בציבור.
14. שונה הדבר, לדעתי, עם מעבר הצדדים למגורים ביחד בדירה בעיר X ב-8/2009; אז הקשר ביניהם קבל תפנית אחרת והפך להיות רציני ומחייב והם חיו כבני זוג ידועים בציבור עד לפירוד ב-1/10/2017, ולא קשר של "חברים" בלבד. אנמק.
15. חיזוק למסקנה כי מערכת היחסים בין הצדדים התהדקה ועלתה מדרגה ונהיו ליחסים עם מחויבות ונאמנות ביניהם כבני זוג, נמצא במסמך "שבועה חגיגית" מ-9/9/2009 גם אם המסמך לא נערך ולא נמסר בנוכחות אנשים.
- א. לשיטת התובעת, בתאריך 9/9/2009, לאחר מעבר לדירה בעיר X, נערך טקס חגיגי בנוכחותם היא והנתבע וגם בנה ס'; לכבוד אירוע זה חתם הנתבע על מסמך שבו הוא נשבע להיות נאמן לה כאשתו ושיהיה בעל למופת (נספח ט לתצהיר התובעת). לשיטתה מסמך זה הנו בגדר כתב התחייבות, נאמנות ורצינות של הנתבע כלפיה:
- כן לטענתה באירוע זה הוחלפו טבעות נישואין והיא הציגה בפני בית משפט שתי טבעות שהנתבע קנה; לדבריה, כשיצאה מהבית, לקחה שתי טבעות שלה ושל הנתבע. כן לתובעת אין תמונות לאירוע זה, שכן אז הייתה בהריון בשלב מתקדם ולא חשבו על זה.
- ב. מנגד, ולשיטת הנתבע אין למסמך זה כל משקל. מדובר במסמך הומוריסטי שהדפיס מהאינטרנט, חתם עליו ומסר לתובעת ואין לו כל משקל, זה היה בנוכחות שניהם בלבד ללא אירוע חגיגי ללא נוכחות בנה ס', ולא הייתה החלפת טבעות ובוודאי זה לא מעיד על שיתוף כלכלי.
- ג. מטענות שני הצדדים עולה כי, לאחר מעבר לדירה בעיר X הנתבע כן חתם על מסמך זה ומסר אותו לתובעת (השווה עדות נתבע עמ' 28-29). הנתבע עצמו בכתב בהגנה (סעיף 36 להגנה) טען מפורשות כי הוא רצה בכך להבטיח נאמנות זוגית, כפי שהדבר משתקף מתוכן המסמך עצמו. בנוסף הנתבע אישר בעדותו כי הטבעת אשר הציגה התובעת בדיון הינה שלו (עדותו עמ' 43 שורות 22-27), אך טען כי התובעת גנבה אותה.



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

16. במשך כל התקופה הנ"ל משנת 2009 ועד 2017, הצדדים ניהלו חיי משפחה יחד עם בתם המשותפת תחת אותה קורת גג. בהקשר זה אציין כי, טענות הצדדים הרבות באם ההיריון הוא הריון מתוכנן כטענת התובעת או שמא הריון לא מתוכנן ולא רצוי כשהתובעת לא היתה מכונה לעשות הפלה, כטענת הנתבע, אינה רלבנטית עוד, כאשר הצדדים התגוררו בפועל ביחד לאחר לידת הקטינה כשמונה שנים.

17. גם "ס" בנה של התובעת מנישואין ראשונים, עבר לגור עם הצדדים בדירה בעיר X. התובעת שינתה כתובתה בחודש 2/2009 לעיר X (נספח ח' לתצהירה) ורשמה במהלך חודש פברואר 2009 את בנה לבית ספר בעיר X כך שכבר בחודש ספטמבר 2009 יחל ס' את לימודיו בכיתה א'.

18. מעיון בנספח י"ג שצירפה התובעת לתצהירה עולה כי ביטוח הרכב של הנתבע כיסה את שניהם כנהגים יחידים ברכב והדבר אומר דרשני ומעיד כי הצדדים התנהלו כבני זוג. גם המכתב אשר שלח להם סוכן הביטוח מיום 10/5/2016 שלח לשניהם כזוג.

19. התובעת תיארה בתצהירה את התנהלות חיי הצדדים כחיי משפחה, התובעת הצהירה כי המשפחה נהגה לצאת לנופשים משותפים בים המלח, ברודוס ובמקומות נוספים שהאחרון ביניהם היה במהלך חודש 9/2017 בישרוטל אילת. התובעת צירפה לתצהירה-נספח יז- תמונות שונות; וכן היא הגישה תמונות מוצגת/1, מדובר בתמונות זוגיות ומשפחתיות בהן מצולמים הצדדים יחדיו ולסירוגין עם הקטינים, וכן תמונה עם משפחה מורחבת. תמונות שהן מטיולים ונופשים ביחד.

גרסתה של התובעת בעניין זה לא נסתרה והיא מקובלת עליי. תימוכין לכך נמצא גם בעדות אמה –גב' ס', כמי שאירחה אותם בחגים ואירועים. היא סיפרה על הרבה אירועים וחגים אצלה בבית בהם נכחו הצדדים אינה יודעת אם יש תמונות לכך (עמ' 13-4).

20. **לסיכום**- הצדדים התנהלו כזוג ידועים בציבור לתקופה מ 8/2009 ועד 10/2017.
21. על אף האמור לעיל, מהראיות שהובאו בפניי, שוכנעתי כי הצדדים נהגו בהפרדה רכושית ולא הוכחה כל כוונה לשיתוף כלכלי, לא בדירה ולא בכל נכס אחר. אפרט.

רכישת הדירה -

22. בתחילת הקשר בין הצדדים, ב-2008 הנתבע רכש הדירה בעיר X. התובעת לא הצליחה להוכיח כוונת שיתוף בדירה. מחומר הראיות שבפניי ועדויות הצדדים, לא שוכנעתי כי



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

- גמלה בלבם של הצדדים החלטה משותפת לראות בדירה כנכס משותף לא בעת הרכישה ולא בכל תקופה לאחר מכן כתוצאה מהחיים המשותפים. להפך הנסיבות והראיות מעידות בבירור על העדר כוונת שיתוף בדירה זו או בכל רכוש אחר של הצדדים.
23. נסיבות רכישת הדירה-
- א. מכלל הראיות שהובאו בפני עולה המסקנה כי, התובעת לא הוכיחה כל מעורבות מצידה בהליך רכישת הדירה, היא לא חתומה על חוזה הרכישה, לא על מסמכי משכנתא, לא רשומה כבעלת זכויות בה, ולא הוכיחה את טענתה להשתתפות בתשלום תמורה הדירה או בתשלומי המשכנתא.
- על אף שהתובעת ניסתה להראות מעורבות ובקאות בכל ההליך, היא מסרה עדות מהוססת וחסרה, התובעת לא ידעה לתת תשובה לעניין התשלום שדרשה בעלת הדירה, (עמ' 20-15); היא לא הצטרפה לנתבע ואמו שבדקו ענין המשכנתא, לא יודעת אם יש ערבים למשכנתא, לא מכירה השמאי שבדק הדירה ולא יודעת כמה קיבל, לא יודעת פרטי עו"ד שערך ההסכם וכו' (עמ' 24-36 ועמ' 25 ש1).
- ב. מהמסמכים אשר הגיש הנתבע, ובשים לב לכך שהצדדים היו עוד בתחילת הקשר ביניהם, מסתברת המסקנה כי הוא לבדו היה מעורב בכל ההליך של רכישת הדירה, הוא לבדו חתום ע"י מסמכי התיווך, המשכנתא וחווה הרכישה.
- הנתבע צירף לתצהירו, נספח 3 – אישור תשלום בכרטיס אשראי על שמו בתאריך 5/2/08 עבר רישום לאינטרנט למנוי עבור חיפוש נכס; נספח 9 – "כתב התחייבות" על שמו מתאריך 21/2/2008, ו 29/2/2008 בעניין תיווך-רשף נכסים בע"מ; נספח 4 – דף מבנק לאומי למשכנתאות בע"מ, מתאריך 12/3/2008 "הפנייה להערכת שמאי", בשם הנתבע; ועוד נספח 4א- 4ב – בעניין המשכנתא והביטוח.
- בנוסף, הנתבע לבדו חתום על הסכם המכר עם בעלת הדירה (נספח 5, הסכם מכר מתאריך 9/9/2008).
- גם אם אקבל את טענת התובעת כי היא חיפשה דירות ביד 2 או הלכה לראות הדירות, דבר שלא הוכח, הרי לא שוכנעתי כי עשתה כן כבעלת ענין או שותפה בדירה אלא לכל היותר כעזרה לנתבע בהיותה חברה שלו.
- תשלום התמורה
24. הנתבע הציג גרסה סבירה ומבוססת במסמכים לפיה הוא שילם את תמורת הדירה ממקורות מימון שלו, לרבות הלוואת משכנתא וכל ההוצאות הנלוות לרכישה, ללא כל מעורבות מצד התובעת:



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

- 1 א. הנתבע הצהיר שרכש את הדירה בסך של 640,000 ₪, העביר למוכרת , ביום חתימת
- 2 ההסכם , שיק בנקאי בסך של 64,000 ש"ח . כספים שנמשכו מחשבון משותף שלו ושל אמו
- 3 בבנק לאומי . לראיה צירף הנתבע לתצהירו-נספח 6 העתק משיק בנקאי בסכום 64,000 ₪
- 4 לפקודת המוכרת , מתאריך 8/9/2008 ודף חשבון .
- 5
- 6 ב. הנתבע מסר שהיתרה בגין מחיר הרכישה שולמה באמצעות הלוואת משכנתא שהוא קיבל
- 7 על סך של 589,722 ₪ מבנק טפחות . (נספח 4ב) וגם טען והציג מסמכים כי ההחזרים
- 8 החודשים של המשכנתא ע"ס כ 2,878 ש"ח בתקופה בין 24/9/2008 לבין 25/12/2017 שולמו
- 9 מחשבונו (נספח 7) , וגם פוליסת ביטוח חיים ומבנה שולמה מחשבונו (נספח 8) .
- 10
- 11 ג. הנתבע פירט תשלום מלוא ההוצאות הנוספות שנדרשו במסגרת הליך רכישת הדירה , תוך
- 12 צירוף אסמכתאות בשמו הוא -נספח 11 :
- 13 -סך של 430 ₪ בתאריך 30/6/2008 לשמאי המקרקעין מטעם הבנק ; סך של 1,000 ₪
- 14 בתאריך 4/8/2008, לעו"ד ; סך של 12,000 ₪ עבור דמי תיווך , שיק על סך 9,000 ₪ מתאריך
- 15 18/9/2008 שולמו לבעלת הדירה, עבור אבזרים שהשאירה המוכרת בדירה. -סך של 347 ₪
- 16 עבור רישום הזכויות. -סך של 1,000 ₪ עבור פתיחת תיק בבנק ואישור תשלום למנהל
- 17 מקרקעי ישראל.
- 18
- 19 ד. הנתבע פירט גם את מקור הכספים ע"ס 121,500 ₪ אשר שימשו לתשלום הראשון של
- 20 הדירה, להוצאות הרכישה ולשיפוץ :
- 21 ביום 10.7.08 משך כספים מ"אקסלנס" כ-48,000 ₪-
- 22 ביום 3/8/08 פיקדון בסך 15,500 ₪-
- 23 ביום 8-9-08, 11-9-08 ו-15-9-08, (הועבר לחשבון) סה"כ 50,000 ₪
- 24 -ביום 6/10-08 הופקד שיק על סך 8,000 ₪
- 25 ביום/30/1/09 לקח הלוואה בסך 15,000 ₪.
- 26 לראיה, צירף הנתבע נספח 10 לתצהירו, 'תדפיס בחשבון משותף שלו ושל אימו חשבון
- 27 בבנק לאומי.
- 28
- 29 25. התובעת לא הצליחה להוכיח השתתפות מצידה בתשלום תמורה הדירה בסך של 10,000 ₪,
- 30 כטענתה, או בכל סכום אחר.
- 31 א. לשיטת התובעת היא העבירה לנתבע סך של 10,000 ₪ מזומן לצורך תשלום המקדמה עבור
- 32 הדירה . סכום זה הנו כסף שקבלה ממבטחים מעבודה קודמת שהייתה לה, היא הוציאה



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

- 1 כסף זה מחשבון הבנק ושמרה אותו אצל אמה . הנתבע אמר לה שחסר לו כסף למקדמה ועל
- 2 כן לקחה הכסף מאימה ומסרה אותו לנתבע.
- 3 מנגד הנתבע הכחיש בתוקף קבלת סך של 10,000 ₪ מזומן מהתובעת .
- 4 התובעת לא הצליחה להוכיח גרסתה הנ"ל.
- 5 ב. התובעת נחקרה בעניין זה אך גרסתה הייתה מהוססת, חסרה ובלתי סדורה, אינה בטוחה
- 6 מתי קבלה את הכסף, "לא זוכרת מתי, זה היה בשנת 2007", ואינה זוכרת מתי משכה את
- 7 הכסף ומסרה לאימה , (עמ'23ש17—34). (עמ'24ש11-10).
- 8 ג. גב' ס' מסרה גרסה תומכת לזו של בתה התובעת, וסיפרה גם היא כי בתה התובעת נתנה לה
- 9 לשמור לה סך של 10,000 ₪ כסף פיצויים ממבטחים וכשמצאו את הדירה בעירX, התובעת
- 10 בקשה ממנה את הכסף והיא מסרה לה אותו (עמ'34-14) . אמנם גם כאן התרשמתי כי
- 11 עדותה של גב' ס' באה אך ורק לעזור לביתה , מה גם שגב' ס'לא הייתה עדה ישירה לכך
- 12 שהתובעת מסרה הסכום לנתבע; היא בעצמה העידה כי "לא ראיתי בעיניים שלי שהיא
- 13 מסרה את הכסף, היא אמרה שהיא נתנה את הכסף לנתבע" (עמ'33ש8-6).
- 14 ד. מנגד, הנתבע הסביר כי אמו העבירה מהחשבון שלה לחשבון המשותף שלה ושלו סך כולל
- 15 של 50,000 ₪ בתשלומים כולל סך של 10,000 ₪, ביום 8/9/2008 . (עמ'12ש36-21
- 16 ועמ'13ש9-1) גרסה זו נתמכת ב(נספח 10) תדפיס חשבון הבנק על שם הנתבע ואימו .
- 17 מעיון בתדפיס זה עולה כי, ב6/09/2008 ביום הוצאת השיק הבנקאי שיק על סך 64,000
- 18 ₪, היתרה בחשבון הייתה 54,000 ₪, ויש פעולה של "העברה לחשבונותיי" בסך של 10,000.
- 19 בנוסף בתאריך 11/09/2008 יש "העברה/הפקדה" בסך של 25,000 ₪ ובתאריך 15/9/2008
- 20 יש "העברה לחשבונותיי" בסך של 15,000 ₪. היינו יש בסך הכל העברות 50,000 ₪; אין
- 21 בחשבון הפקדה על סך של 10,000 ₪ במזומן .
- 22 ה. הנתבע נחקר בעניין זה. וגרסתו לא נסתרה והיא מקובלת עלי. (עמ'12ש36-21 ועמ'13ש9-1).
- 23 בנוסף גרסתו נתמכת בעדות אמו אשר מסרה בתצהירה ועדותה כי עזרה לנתבע בסך של
- 24 50,000 ₪(25-29ש36).
- 25
- 26 26. כאמור תשלומי המשכנתא שולמו מחשבון הנתבע בלבד.
- 27 לשיטת התובעת היא העבירה כספים מחשבונה לחשבון הנתבע, אשר נועדו לכיסוי גם
- 28 תשלומי המשכנתא, אך טענה זו לא הוכחה; וכפי שיפורט בהמשך אין בהעברת הכספים
- 29 הנטענת ראייה לתשלום המשכנתא או על כוונה לשיתוף.
- 30
- 31 שיפוץ הדירה-
- 32 27. לשיטת התובעת היא שפצה יחד עם הנתבע את הדירה .



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

- לפני שעברו להתגורר בדירה , הם עשו צבע, פרקט, אסלות, וקנו רהיטים וכל הציוד לבית ;
לאחר מכן סגרו חלון במרפסת והתקינו קרמיקה ; הנתבע שילם עבור השיפוץ אך היא
עזרה ונתנה לנתבע סך של 5,000 ₪ מזומן – שהוא חלק ממענק לידה שקבלה- היא העבירה
לנתבע כסף מזומן בתאריך 5/11/2009 בסך של 4,000 ₪ ובתאריך 6/11/2009 סך של 1,000
₪. ולראיה , היא צירפה לתצהירה נספחים ו'–ז.
28. מנגד , לשיטת הנתבע הדירה נמסרה לו ביום 31/12/08, הוא זה ששיפץ ושילם לבדו עבור
עבודות השיפוץ, חומרים ורכישת ריהוט ומוצרים חדשים לדירה ;במהלך מגוריו בשכירות
רכש לעצמו מוצרי חשמל וריהוט אותו גם העביר לדירתו שקנה , לשיטתו נעזר לעתים גם
באמו ושילם מחשבון משותף איתה עבור שיפוצים ושדרוגים. לראיה הנתבע צירף מסמכים
שונים (נספחים 12, 13, 14) לתצהירו- בעניין רכישת מוצרי חשמל ואביזרים לבית, הזמנות
וקבלות עבור עבודות השיפוץ כולל ביצוע תעלת מים וצביעה , רכישת חומרי בנין , כיור
ואביזרים שונים, תדפיסי תנועות בחשבון וכרטיסי אשראי מחשבון משותף של הנתבע
ואימו . הנתבע הכחיש בחקירתו קבלת סך 5,000 ₪ מזומן מהתובעת (עמ' 13-15)
29. מעדות התובעת עצמה עולה כי לא בוצעו עבודות שיפוץ בהיקף רב אלא בעלויות נמוכות
יחסית וכדבריה : " נראה לי , לפני שנכנסו היה 7,000 ₪ או 8,000 ₪ אחרי שנכנסנו",
התובעת גם מסרה שהנתבע הוא זה אשר שילם עבור עלויות השיפוץ , הוא ואמו היו נוכחים
בעת עבודות השיפוץ (עמ' 27-28, 14).
גם מעדות אימה של התובעת גב' ס' עולה כי, מדובר בשיפוץ קל של צבע קירות וחלון
במרפסת (עמ' 33 שורות 26, 33-32).
30. התובעת לא הוכיחה טענתה כי נתנה לנתבע סך של 5,000 ₪ לצורך שיפוץ הדירה ; מעיון
בנספחים ו-ז לתצהיר התובעת(תדפיס חשבון על שם התובעת), עולה כי בתאריך
25/10/2009 נתקבל לחשבון התובעת סכום של 11,435 ₪ מביטוח לאומי, בתאריך
5/11/2009 יש משיכה בסך של 4,000 ₪, וב6/11/09 יש עוד משיכה בסך של 1,000 ₪.
אין כל ראיה לכך שסכומים אשר נמשכו מחשבון התובעת נמסרו לנתבע לצורך השיפוץ.
מה גם שמדובר בסכומים שנמשכו לאחר שהצדדים כבר עברו להתגורר.
לא מצאתי בעדות האם גב' ס' חיזוק לגרסת התובעת בעניין תשלום הסך של 5,000 ₪ בגין
השיפוץ, שכן גב' ס' מסרה בעדותה כי היא יודעת על כך מפי בתה התובעת(עמ' 34-9-8) .
31. לסיכום, התובעת לא הצליחה להוכיח גרסתה לפיה היא ביחד עם הנתבע שיפצו את הדירה
וכי היא העבירה לנתבע סך של 5,000 ₪ ש"ח במזומן לצורך כך.



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

מבלי לפגוע באמור לעיל, וגם אם אקבל את טענת התובעת לפיו היא שילמה או מסרה לנתבע סך של 5,000 ₪, הרי מדובר בסכום נמוך יחסית אשר אינו מעיד על כוונה להשקעה לצורך שיתוף בדירה.

מגורים תחת קורת גג אחת בדירה למשך כשמונה שנים –

32. כאמור הצדדים עברו לגור בדירה ב-8/2009 והתגוררו שם עד שנת 10/2017. במקרה דנן, אין בעצם המגורים המשותפים של הצדדים בדירה זו במשך שנים, לבדו, כדי להקים כוונה לשיתוף בדירה. התנהלות הצדדים במשך חייהם המשותפים כפי שיפורט להלן מעיד כי הצדדים התכוונו להפרדה רכושית ולא שיתוף בנכסים ו/או בדירה.

33. העדר נישואין פורמאליים- לא יכולה להיות מחלוקת שהצדדים כאן לא נישאו זה לזו בנישואין פורמאליים, התובעת לא ידעה לתת הסבר סביר להעדר נישואין פורמאליים; (עמ' 15-19) מול זאת הנתבע עמד על גרסתו לפיה, לא הייתה לו כוונה להתחתן עם התובעת וכי העדר נישואין פורמאליים לא נבע ממניעות להינשא, אלא היה ביטוי להעדר גמירות דעת באשר לשיתוף בזכויות. בנסיבות אלה, העובדה שבני-זוג כאן בחרו לחיות ביחד למשך 8 שנים, מבלי למסד את הקשר שביניהם באקט פורמלי של נישואין, אינה חסרת משמעות והיא מעידה ומחזקת את המסקנה בדבר העדר כוונה לשיתוף בעניינים הרכשיים ביניהם, ובפרט שהנתבע התחתן עם אישה אחרת לאחר פרידתו מהתובעת. (לענין העדר נישואים פורמאליים ראה ע"א 4385/91 סלם נ' כרמי).

34. על אף שהצדדים התגוררו ביחד למשך שמונה שנים, התובעת הציגה את עצמה כחד הורית ולא הצהירה למשל בפני ביטוח לאומי שהם גרים ביחד או ידועים בציבור (עמ' 20-25) השווה גם עמ' 16-22).

35. על אף שהצדדים חיו תחת קורת גג אחת למשך שמונה שנים והתנהלו כמשפחה, הם לא חיו על מי מנוחות ומערכת היחסים ביניהם ידעה עלויות וירידות וסכסוכים כבר מההתחלה, עוד משנת 2011. הנתבע טען למריבות ביניהם מההתחלה, לשיחות על פרידה לפני מספרים שנים, ולפנייה ליועצת זוגית. התובעת נחקרה בעניין זה ולא הכחישה כי היה סכסוך ומריבות בתקופת החיים המשותפים. חיזוק לגרסת הנתבע נמצא במסמכים שצירף; הודעה מדואר אלקטרוני ששלחה התובעת מתאריך 2011 בו רשום: " אז נצטרך לחיות כמו חתול וכלב תחת קורת גג אחת".



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

וכן תמליל שיחה בינו לבין התובעת משנת 2014- (נספח 20 לתצהירו). מעיון בתמליל זה, עולה כי מדובר בשיחה קשה בין השניים, כאשר הנתבע מבקש ומדגיש פעם אחר פעם כי הוא "רוצה לפרק את החבילה" והוא נחוש בעמדתו זו על אף בקשת התובעת לתת לה "צ'אנס אחרון", תוך שמנסה לשכנע אותו להמשיך להיות ביחד. בנוסף הנתבע צירף לתצהירו –נספח 15 - תמליל שיחה בינו לבין התובעת מסוף שנת 2017; מעיון בתמליל שיחה זו, עולה כי מדובר בשיחה קשה בין הצדדים במסגרתה, שניהם החליפו האשמות הדדיות אחד כלפי השני, כאשר התובעת אומרת: "אני אף פעם לא הייתי משפחה שלך, אני אף פעם לא הרגשתי זאת, אף פעם, אתה אפילו הסתרת קבוצה בוואטסאפ משפ' ק'..לא ראיתי נכון לצרף אותי לקבוצה..תמונות שלך איתי אף פעם לא פירסמת בשום מקום, התביישת, לא בפייסבוק...למה? זה אני שהייתי משפחתך כל השנים האלה? בגלל ה אני מרגישה ככה" (עמ' 5);

36. התובעת לא הביאה ראיות לטענתה, שהנתבע הצהיר בפניה בהזדמנויות שונות כי מדובר בדירה משותפת. מנגד, הנתבע הדגיש בתצהירו כי היו הרבה שיחות ביניהם בעניין הפרדה רכושית, הוא הבהיר לתובעת פעמים רבות כי הדירה שייכת לו בלבד וגרסתו בעניין זה לא נסתרה. חיזוק לגרסה זו של הנתבע נמצא בנספח מס' 15 לתצהירו, (תמליל שיחה בינו לבין התובעת מסוף 2017). בשיחה זו הנתבע אומר לתובעת כי הבית והרכב שלו, ומספר כי שניהם דברו על "פירוק החבילה" כבר מלפני המון זמן (עמ' 1), בהמשך מדגיש כי הבית הוא שלו (עמ' 2) התובעת אומרת לעניין הבית " (עמ' 2) "תקשיב לי, אתה כל הזמן אמרת לי "זה הבית שלי", רוצים לחיות כאן, תחיו לפי הכללים שלי" ובהמשך (עמ' 4) אומרת "אתה יודע מה, אני חסכתי בצד, לא היה לי עתיד, לא הייתי בטוחה בעתיד שלי, כל הזמן גירשתי אותי מהדירה". דברים אלה של התובעת מדברים בעד עצמם, ומחזקים גרסת הנתבע.

37. רישום הזכויות בדירה על שם הנתבע- בתאריך 2/8/2017 הועברו ונרשמו זכויות החכירה בדירה על שמו של הנתבע בלבד בלשכת רישום המקרקעין, כפי שעולה מנסח רישום מפנקס בתים משותפים, מתאריך 3/10/2017- (נספח 2 לתצהירו); מועד הרישום הזכויות ב-2017, אחרי ניהול מערכת יחסים של כ-8 שנים, על שמו של הנתבע בלבד, הנו ביטוי מפורש עקבי להפרדה רכושית בין הצדדים לרבות בדירה זו. אם הייתה כוונה לשיתוף בדירה זו כטענת התובעת, הרי במועד רישום הזכויות ב- 2017 הייתה הזדמנות טובה לבטא כוונה זו, אולם משלא נעשה כך, הדבר מלמד על העדר כוונה לשיתוף ועל הפרדה רכושית, כגרסת הנתבע.



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

38. נוכח כל הנימוקים לעיל, אני קובעת כי הדירה הינה רכוש של הנתבע בלבד. התובעת לא הוכיחה כל כוונת שיתוף בדירה זו.

ניהול חשבונות בנק נפרדים-

39. כפי שניווכח להלן, הצדדים ניהלו חשבונות בנק בנפרד, בחינת אופן התנהלות הכספית והכלכלית של הצדדים כפי שיפורט להלן מחזקת את הגרסה בעניין משטר הפרדה רכושית שבין הצדדים.

40. לשיטת התובעת, קיומו של חשבון נפרד אין בו כדי ללמד על הפרדה רכושית, אלא שימוש מושכל בחשבון זה, כאשר מדובר בתופעה שכיחה גם אצל זוגות נישואים. לטענתה, במהלך כל תקופת החיים המשותפים, נשאה ברוב נטל מטלות הבית מניקיון ובישול וכביסה, וכלה בטיפול בכל העניינים והצרכים הקשורים לבתם ולנתבע. כל זאת בצד תרומתה לפרנסת התא המשפחתי דרך עבודתה מחוץ לבית.

היא שילמה מחשבון שלה עבור גנים, כלכלת משק הבית, כולל קניות בסופר ודלק היא צירפה לתצהירה אסמכתאות עבור גנים וצהרונים נספח יא, ואסמכתאות עבור תשלום הוצאות כלכלת הבית-נספח יב.

עוד טוענת התובעת (סעיף 19 לתצהירה) היא העבירה מחשבונה לחשבון הנתבע בין השנים 2010-2014 סך כולל של 60,700 ₪ ולראיה צירפה מסמכים (נספח י' לתצהירה). היא הסבירה כי העבירה מיוזמתה ולעתים לבקשתו של הנתבע כספים מחשבונה לחשבון. כספים אשר שימשו לצרכי אחזקת הבית והוצאותיו לרבות השתתפות בתשלומי המשכנתא התובעת חזרה על עמדתה זו בחקירתה (עמ' 33-36, ש' 13-17) ו(עמ' 26 ש' 4-8)

לטענת התובעת, זולת אגרת חינוך שנתית בסך 600 ₪ הנתבע לא שילם עבור בנה והיא לא קיבלה ממנו לא שקל ולא הלוואה.

41. הנתבע טען בתורו כי, הצדדים הקפידו על הפרדה רכושית מוחלטת וחשבונות נפרדים, לנתבע היה חשבון משותף עם אמו בתחילה בבנק לאומי ולאחר מכן נסגר החשבון והנתבע פתח חשבון חדש משותף עם אמו בבנק הבינלאומי בתקופה שהצדדים גרו ביחד.

. הייתה קיימת ביניהם חלוקת תשלומים, הוא נשא בעלות מלוא התשלומים עבור הבית ואחזקתו, והתובעת שילמה עבור חלק מהתשלומים לבתם והוא שילם שאר הוצאות הילדה.

באשר להעברות בין חשבונות הבנק, לשיטתו, לאחר שהתובעת עברה לעיר X היא הייתה בחופשת לידה ולא עבדה והיא בקשה עזרתו בצרכי בנה, ועזר לה בתשלום ההוצאות (עמ' 23-36 ועמ' 11-12 ש' 1-2)



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

- היה בין הצדדים הסדר הלוואות בעל פה, לפיו הוא שילם עבור בנה של התובעת, לרבות לבית הספר, מחשב, דברי ספורט והיא הייתה מחזירה לו את התשלומים באופן גמיש ולפי יכולתה, סך כל העברות בגין הסכמי ההלוואה הוא 55,900 ש. אך אין מדובר בתשלומים עבור המשכנתא או השתתפות ישירה בהוצאות הבית.
42. אמנם נפסק: כי חשבונות בנק המוחזקים על ידי בן זוג בנפרד מבן זוגו עשויים להיחשב, חרף ההפרדה, רכוש משותף, אם שימשו את בני הזוג, הלכה למעשה, כ"קופה רעיונית משותפת". אולם בנסיבות מקרה דנן, ניהול חשבונות בנפרד בין הצדדים כן מעיד על הפרדה רכושית ביניהם ולא מתוך ניהול מושכל לחשבון זה.
- לנתבע היה חשבון/חשבונות בנק במשותף עם אימא שלו; גב' ר' מסרה בתצהירה ועדותה כי, היא הייתה מעורבת ומעודכנת בהתנהלות בחשבונות (עמ' 20-16). התובעת עצמה מודעת לקיום חשבון משותף של הנתבע ואמו. היא מסרה כי בהתחלה שרצו לעשות חשבון משותף אמר לה הנתבע שלא כדאי שכן אימא שלו רשומה שם וכי לנתבע יש 3 חשבונות משותפים עם אימא שלו, ואין לו חשבון נפרד (עמ' 14-9).
- לדעתי, עצם קיום חשבון משותף של הנתבע יחד עם אימא שלו, וסירובו לפתוח חשבון משותף עם התובעת, מחזק הגרסה בעניין התנהלות כלכלית נפרדת בין הצדדים, שכן אם הנתבע היה רוצה בשותפות עם התובעת היה דואג לקיום חשבון משותף איתה כפי שעשה עם אימא שלו. התובעת לא ידעה לתת הסבר משכנע לכך ומסרה כי הנתבע אמר שלא כדאי ולא צריך (עמ' 18-11).
43. שני הצדדים לא הביאו אסמכתאות מלאות לעניין כל ההתנהלות הכספית ותשלום הוצאות הבית השוטפים. התובעת צירפה לתצהירה – מספר שיקים שלה בדבר תשלום גן-נספח יא לתצהירה החל משנת 2014, כן צירפה מסמכים שונים –נספח יב לתצהירה, פירוט תשלומים בכרטיס אשראי עבור כלכלה ביגוד וכו' לשנת 2017. הנתבע צירף תדפיס תנועות בחשבון בעניין תשלום המשכנתא השוטף וכן אסמכתאות לעניין תשלום הוצאות אחזקת הבית, גם התובעת עצמה מאשרת זאת.
44. באשר להעברות בין חשבונות הצדדים, מעיון בתדפיס תנועות בחשבון התובעת (נספח י" לתצהירה), עולה כי, יש העברות כסף מחשבון זה לטובת חשבון הנתבע ואמו, אך אין מדובר בסכומים קבועים ולא בהעברות כל חודש, מדובר בהעברות בסכומים הנעים בין 1,000 ש"ח -4,000 ש"ח, בחודשים 8-12/2010, 1-7/2011, 1-2/2012 ו-12/2012, העברות בכל שנת 2013, כאשר בשנת 2014 יש העברה אחת בסך 1,000 ש"ח ב-6/1/2014. ולאחר מכן אין העברות בכלל.



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

1 כך שהתובעת לא הוכיחה כי העבירה סכומי כסף כל חודש בחודשו וגם לא הוכיחה כי
2 מדובר בהעברות לטובת תשלומי המשכנתא לאור כוונת השיתוף בדירה.
3 מנגד הנתבע לא הוכיח כי הוא שילם עבור בנה של התובעת סכומים בסך של 55,900 ₪,
4 בהקשר זה מסתברת יותר המסקנה לפיה העברות אלה הן בעצם התחשבות בין הצדדים
5 לעניין תשלומים לטובת תשלומים אשר ביצע הנתבע לטובת בנה ס' או לטובת התובעת
6 עצמה, או השתתפותה בהוצאות משק הבית.
7 בתמיכה לגרסה של הנתבע לענין תשלומים אשר ביצע לטובת הקטין ס', נמצא בנספח 19
8 לתצהיר הנתבע, מסמכים בדבר תשלומי פוליסה ביטוח עבור "ס'", וגם מסמכים עבור
9 רכישת דברי ספורט ומחשב; וכן -נספח 13 ביניהם תדפיס כרטיס אשראי על שם הנתבע, בו
10 מופיע תשלומים עבור "בית ספר של הקטין ס'".
11 התובעת בחקירתה אישרה כי הנתבע שילם אגרת חינוך עבור ס' (עמ' 27 ש' 11-7).
12 אינני מקבלת טענת התובעת כי נפלה סתירה בגרסת הנתבע עת טוען כי התובעת עבדה
13 וחסכה לעצמה ולא הסתמכה על משכורת הנתבע, ומאידך טען כי בתקופות בהן היה מצבה
14 הכלכלי הקשה, הלוואה לה כספים עבור בנה,; הנתבע נחקר בעניין זה והסביר כי בתקופה
15 לאחר הלידה לא עבדה ולקח לה זמן למצוא עבודה (עמ' 45 שורות 4-3) כך שבתקופה זו
16 סביר שהיא נעזרה בנתבע עצמו. כמו כן מתלושי השכר אשר צירפה התובעת עולה כי היא
17 התחילה לעבוד בחודש 6/2014 אצל חברת הייטק ולהשתכר סך של 8,500 ₪, ואחרי שנת
18 2014 לא הייתה העברת כספים מחשבון התובעת לנתבע, כך שלא מן הנמנע כי היא
19 השתתפה ישירות בהוצאות אחזקת משק הבית כולל כלכלה, ביגוד, בילויים תשלום עבור
20 הקטינה וכו.

21
22 45. מהראיות שהובאו בפני עולה כי, שני הצדדים תרמו כל אחד לפי חלקו בגידול הקטינה,
23 וניהול משק הבית ותשלום ההוצאות של אחזקת הבית, והקטינה.
24 בהתאם להלכה הפסוקה, ניהול משק בית משותף והשתתפות בהוצאות אחזקת הבית
25 והכלכלה אינה מעיד בהכרח על שיתוף כלכלי,
26 בע"א 621/69 קרול נסיס נ' קוינה יוסטר, כד 617 (1970), נקבע:
27 'משק בית משותף' פירושו שיתוף במקום מגורים, אכילה, שתיה, לינה, הלבשה ושאר
28 הצרכים שאדם נזקק להם בימינו אנו בחיי יום יום כאשר כל אחד מבני הזוג מקבל את
29 הדרוש לו ותורם אם מכספו ואם מטרחו ועמלו את חלקו כפי יכולתו ואפשרויותיו, ומצב זה
30 נוצר ומתקיים מתוך הסכמת הצדדים מפורשת או מכללא."
31 ובע"א 107/87 שרה אלון נ' פרידה מנדלסון, מג(1) 431 (1989) נקבע:
32 "משק בית משותף" אין פירושו בהכרח שיתוף קנייני בנכסים. השאלה, אם לפנינו בני-
33 זוג החיים "חיי משפחה במשק בית משותף", אינה עוסקת בבדיקת מערכת היחסים



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

הקניינית שביניהם. שאלת השיתוף או ההפרדה שנהגו בנכסיהם היא שאלה נפרדת, אשר
אינה קשורה לשאלת מעמדם כבני זוג.
ראה גם עמ"ש (מחוזי חיפה) 4294-03-20 א.ב.נ' עו"ד מנהל עיזבון המנוח ג.ד. ז"ל .
46. לא הובאו ראיות מוצקות אחרות שיש בהם כדי להעיד ניהול משטר של שיתוף רכושי כלכלי
בין הצדדים, וכל הטענות של התובעת בעניין זה אין בהם ממש.
א. חובות התובעת בחשבון-
לשיטת התובעת, בעת שהכירה את הנתבע במהלך שנת 2007, יתרת פיקדונות בחשבונה
עמדה על סך 16,000 ₪ בזכות ויתרת הלוואות ע"ס 17,000 ₪ בחובה, אולם בעת שנפרדו
היא נותרה עם חובות/הלוואות בסך 150,000 ₪ שנצברו בשל הוצאות התא המשפחתי
והעברות הכסף לנתבע (עמ' 27-30) (23)
התובעת לא הוכיחה גרסתה זו . מעיון בדף חשבון 202229 ע"ש התובעת, - דוח יתרות ליום
13/12/2007 (נספח כב לתצהירה) עולה כי יש פיקדון בסך 16,064 ₪ והלוואת בסך 16,883
₪, כאשר מדף חשבון אחר מספר .. על שם התובעת, מתאריך 14/9/2017, (נספח כא
לתצהירה) עולה כי קיימת יתרת הלוואה ע"ס 150,498 ₪ ויתרת זכות בחשבון העו"ש 3,709
₪ נכון ל 13/09/2017.
ראשית, מדובר בחשבונות שונים , כך שלא נכון לעשות השוואה ביניהם לגבי מצב כלכלי של
התובעת.
שנית, התובעת לא הביאה שום ראיה לעניין ההלוואה הנטענת הנ"ל , מתי נלקחה, עבור מה
ולא הוכיחה כי מדובר בהלוואה ששימשה התא המשפחתי . התובעת נחקרה בעניין זה ולא
ידעה לומר לשם מה נלקחה ההלוואה, ומסרה כי אין לה מסמכים (עמ' 27-30) (29).
הנתבע בחקירתו בעניין זה, מסר כי התובעת ניהלה חשבון בנק משלה והוא חשבון משלו,
לא יודיע למה ההלוואה וגם הפנה לכך שהתובעת קנתה רכב חדש בשנת 2017 (עמ' 46
שורות 25-30).
בנסיבות אני קובעת כי, התובעת לא הוכיחה טענותיה לחובות/הלוואות כתוצאה מניהול
תא משפחתי משותף או העברות כסף לנתבע.
ב. ראיה נוספת להפרדה הרכושית נמצא בהתנהלות התובעת עצמה. הנתבע טען כי התובעת
ניהלה את חשבונותיה לבד וחסכה לעצמה והוא אינו יודיע על הכספים שלה. במהלך ניהול
התיק התובעת הסתירה ונמנעה להציג כל מסמך בעניין מצבה הרכושי והכלכלי המלא
לרבות דף שערך יתרות בכל חשבונות הבנק. וכשנשאלה על כך בחקירתה השיבה: " אם
אצטרך לעשות את זה עכשיו, אין לי שום בעיה , נתחלק בהכל" (עמ' 28-31) (1). בהקשר זה
אזכיר שוב את תמליל שיחה בין הצדדים –נספח 15 לתצהיר הנתבע, שם התובעת עצמה



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

אומרת (עמ"4): "אתה יודע מה, אני חסכתי בצד, לא היה לי עתיד, לא היתי בטוחה בעתיד שלי, כל הזמן גירשתי אותי מהדירה".
התנהלות זו של התובעת לגבי הסתרת חשבונות הבנק או רכוש, מלמדת גם היא על התנהלות הצדדים בהפרדה רכושית ביניהם.

47. רכב מסוג X,

א. לשיטת התובעת רכב מסוג X, אשר נרכש על ידם בשנת 2016 הינו רכב משותף; הכיסוי הביטוחי כיסה את שני הצדדים היות ושניהם עשו שימוש ברכב זה כנהגים מורשים, הרכב נרכש מלכתחילה עם גיר אוטמט שכן אינה מורשית לנהוג בגיר רגיל, והיא עשתה שימוש בעלים ברכב ונהגה בו כל שרצתה.

ב. מנגד, טוען הנתבע כי מדובר ברכב שלו, הוא רכש את הרכב ביום 15/5/2016 מכספי מכירת רכב קודם שהיה לו ונטילת הלוואה בסך 37,000 ₪ שנפרעת על ידו בלבד. הוא נושא לבדו במלוא תשלומי אחזקת הרכב, הביטוחים, הטיפולים והתיקונים.
ציון שמה של התובעת במסמכי הביטוח נובע מהעובדה כי לעיתים אפשר לה להשתמש ברכב, ואין בכך כדי להקנות לה זכויות בעלות.

ג. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים והמסמכים אשר הוגשו אני קובעת כי, מדובר ברכב של הנתבע בלבד והתובעת לא הוכיחה כי מדובר ברכב משותף.

ד. הנתבע צירף לתצהירו-נספח 17 (אסמכתאות בנוגע לרכב הקודם שהיה לו לרבות, רישיון הרכב, ביטוח הרכב ותשלומי אחזקת הרכב), נספח 18 (תדפיס חשבון על שם הנתבע ואמו, הלוואה בסך 37,000 ₪ מתאריך 9/5/2016. שינוי בעלות ברכב מתאריך 15/5/16, על שם הנתבע בלבד; וגם מסמכי ביטוח ומסמכים בעניין טיפול ואחזקת הרכב על שם הנתבע בלבד.

ה. התובעת לא הצליחה להוכיח שיש לה זכויות ברכב ולא הצליחה לסתור את גרסת הנתבע בעניין זה. התובעת מסרה גרסה מהוססת ולא מבוססת. התובעת טענה תחילה בכתב התביעה כי הרכב נרכש על ידי בני הזוג. בהמשך התובעת עצמה הצהירה כי היא והנתבע לא עשו חשבון מי קנה מה והיה ברור להם כי מה שהם קונים שייך להם במשותף. בחקירתה אישרה כי הנתבע לקח הלוואה לצורך רכישת הרכב, (עמ"28 ש31-29). בכל מקרה, התובעת לא הוכיחה בראיות כי השתתפה בדרך כלשהי ברכישת הרכב, בתשלום הביטוח או רישיון הרכב, או כי היא העבירה כספים לנתבע בסמוך לרכישת הרכב, או כי הצדדים סיכמו שהרכב משותף.

ו. העובדה כי התובעת הוגדרה כנהג מורשה ברכב לעניין הביטוח (נספח י"ג, י"ד לתצהיר התובעת) או שנרכש רכב עם גיר אוטמט מעיד כי, התובעת כן השתמשה ונהגה ברכב, אך אין בו די כדי להעיד על זיקה קניינית לרכב זה.



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

ד. לסיכום, אני קובעת כי התובעת לא הצליחה להוכיח כי מדובר ברכב משותף.

48. מיטלטלין-

התובעת לא ביקשה כל סעד בעניין המיטלטלין בתביעתה או בסיכומים, אך היא הצהירה שאת המזנון בסלון, מכשירי חשמל, חדר שינה לנה ס' ומכשירי בישול ואפיה שנרכשו על ידה ומחשבונה הינם רכוש משותף. מנגד טוען הנתבע כי, בחודש 10/2017 עת הוציאה התובעת צו הרחקה, היא יצאה מהבית ורוקנה אותו מכל המיטלטלין (שאינם שייכים לה ונרכשו ע"י הנתבע מכספו) והוא מייחס לה מעשה גזל ציוד בשווי של לפחות 30,000 ₪. בסיכומיו ביקש הנתבע מבית המשפט לעשות שימוש בסמכותו הרחבה ולהתייחס בפסק הדין לסוגיה זו ולהורות על איזון המיטלטלין שנגזלו לרבות טבעת של הנתבע. אף אחד מהצדדים לא הצליח להוכיח גרסתו הוא. התובעת לא הוכיחה בראיות מוצקות את התכולה שרכשה לדירה וכי היא לא קיבלה אותה, גם הנתבע לא הצליח להוכיח גרסתו לפיה התובעת ריקנה את הדירה עת יצאה, בפרט לא הוכיח טענתו כי גזלה ציוד בשווי של 30,000 ₪. מדובר בטענה כבדה שאין לה תימוכין בראיות.

49. לסיכום: התובעת לא הצליחה להוכיח כי הצדדים התנהלו בשיתוף רכשו/כלכלי מלא. להפך, הוכח כטענת הנתבע, כי הצדדים התנהלו בהפרדה רכושית מוחלטת וכך אני קובעת. משטר הפרדה רכושית, חל גם באופן מובהק על כל הרכוש שלהם כולל, הדירה, חשבונות הבנק על כל זכות או חובה, לרבות זכויות סוציאליות, פנסיה וכו'. בכל מקרה, התובעת לא הוכיחה כל כוונה לשיתוף ספציפית בזכויות/חובות של הצדדים במקום עבודותיהם. ודין טענותיה בעניין זה גם להידחות.

סוף דבר לעניין התביעה 17-11-67671

50. אני מקבלת את התביעה הרכושית באופן חלקי כדלקמן:
א. אני נותנת בזאת פסק דין הצהרתי לפיו התובעת והנתבע הים בני זוג ידועים בציבור החל מ-8/2009 ועד תחילת 10/2017.
ב. אני דוחה את תביעה התובעת לאיזון זכויות וחובות בין הצדדים משלא הוכח משטר שיתוף רכושי ביניהם, וקובעת כי הצדדים התנהלו בזוגיות תוך הפרדה רכושית.

תלה"מ 19-06-51014 -תביעה למשמורת-

51. ב-11/2017 הגישה האם כנגד האב, תביעות רכוש ומזונות הקטינה;



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

1 האב בתורו הגיש ב11/2017 תביעה תלה"מ 17-11-62243 למשמורת, ביום 8/7/2018 חתמו
2 הצדדים על הסכם למשמורת והסדרי ראייה שקבל תוקף של פסק בתאריך 7/10/2018 ,
3 לפיו הסכימו כי המשמורת של הקטינה תהיה ביד האם, ונקבעו זמני שהות בכל סוף שבוע
4 שני בלבד מיום שישי ועד מוצ"ש .
5 52. ב6/2019 הגיש האב שוב כנגד האם תביעה למשמורת תלה"מ 19-06-51014 בה עסקין,
6 בגדרה עתר להורות על העברת המשמורת אליו, ולחילופין לקבוע משמורת משותפת תוך
7 הרחבת הסדרי ההורות , ובנוסף לחייב את הצדדים בטיפול לקטינה והדרכה הורית.
8 האם התנגדה להעברת המשמורת של הקטינה לידי האב ובקשה להותיר את המשמורת
9 אצלה.
10 53. בעניין המשפחה הוגשו מספר תסקירים בהליכים קודמים ובתיק הנוכחי אשר בכולם
11 ההמלצה הייתה להותיר את המשמורת אצל האם וקביעת חלוקת זמני שהות עם האב.
12 העו"ס נחקרה בפניי.
13

טענות האב-

15 54. האב מבקש להעביר את המשמורת אליו ומעלה מספר טענות עיקריות: נסיבות מקרה דן
16 מצדיקות סטייה מהמלצות פקידת הסעד, מגורי הקטינה אצל האם, בבית הסבתא, אינו
17 תואם את טובת הקטינה בשים לב להעדר פרטיות ותנאי מגורים שם, המסגרת החינוכית
18 בעיר Y אינה תואמת טובת הקטינה, קיים קושי ביחס בין הסבתא והאב ס' לבין הקטינה ,
19 האם אינה פועלת לטובת הקטינה, מערבת אותה בהליכים המשפטיים ומסכלת חלוקת זמני
20 שהות עם האב, רצון הקטינה לעבור להתגורר אצל אביה. וקיים צורך בטיפול למשפחה
21 ולקטינה.
22

23 55. האם מתנגדת להעברת המשמורת לידי האב לשיטתה, ההמלצות בתסקירים הם לטובתה
24 בהיותה אם מיטיבה. תנאי מגוריה של הקטינה בבית האם אינה פוגעים ו/או מסכנים אותה
25 האם התנגדה להרחבת חלוקת זמני שהות כי, האב ומשפחתו מסיתים הקטינה ומערבים
26 אותה בהליכים המשפטיים, התנהגות האב אינה מתיישבת עם טובת הקטינה ואינה
27 מיטיבה עמה, אין אלימות נגד הקטינה בבית הסבתא או בבית הספר אשר הצדיקה צו
28 הרחקה. קיים חוסר תקשורת בין ההורים בעטיו של האב. האם לא התנגדה לתיאום הורי
29 ולמתן טיפול רגשי לילדה .
30

דיון והכרעה-



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

56. כידוע, שומה עלי על בית-המשפט לשקול את "טובת הקטין" לגופו, כעקרון על, בכל עניין ועניין הבא לפניו ואשר כרוך בו עניינו של קטין לרבות בשאלת המשמורת ושינוייה, קביעת מקום המגורים ושינוי.

לפי הפסיקה, התנאים הדרושה כדי לקבוע הסדר של משמורת משותפת הם: " מסוגלות הורית טובה דומה או שווה של שני ההורים; רמה גבוהה של שיתוף פעולה בין ההורים וטיב התקשורת ביניהם; רצון הילד; מעורבות רבה של שני ההורים בחיי הילדים; קיומו של קשר טוב ותקין בין שני ההורים לבין כל אחד מהילדים; מגורי ההורים בסמיכות זה לזה, ותפיסת הילדים את שני הבתים כבתים מרכזיים בחייהם "....(עמש (ת"א) 55785-02-12 ק.ש. נ' ע.ש.)

57. פסק דין בעניין משמורת ניתן לשינוי במקרים מתאימים, אולם בנסיבות מקרה דנן, לאחר שבחנתי את טענות וראיות הצדדים, מצאתי כי טובת הקטינה היא להותיר את המשמורת בידי האם- עם הרחבת הסדרי השהות, והאב לא הצליח להוכיח שינוי המצדיק העברת המשמורת אליו או שתהיה משמורת משותפת, והכל מהנימוקים הבאים.

המלצה עקבית של גורמי רווחה- יש להותיר משמורת אצל האם

58. בעניין הקטינה הוגשו מספר תסקירים, שבחנו את מצבה מאז פרידת ההורים, (תסקיר מתאריך 12/3/18 בהליך משמורת קודם הוגש ע"י העו"ס א.י. תסקיר מיום 27/5/19 בהליך צו הרחקה במסגרת הט 42142-05-19 נערך ע"י העו"ס א.ד. והעו"ס א.י., תסקיר מיום 14/10/19 ותסקיר אחרון מתאריך 3/12/19 בהליך דנן נערך ע"י העו"ס א.ד.) בכל התצהירים הייתה המלצה עקבית כי המשמורת תישאר אצל האם ולא האב. לא מצאתי בנסיבות העניין טעמים המצדיקים סטייה מהמלצות עקביות אלה, מדובר בתסקירים יסודיים, המפרטים, בין היתר, רקע המשפחה, טענות ההורים, גורמי סיכון במשפחה, הערכת מצב הקטינה וטובתה, קשר של הקטינה עם כל אחד מההורים, תמונת מצב הורית, התייחסות לדיווחים מגורמי חינוך, בדיקת חלופות למשמורת. כן, העו"ס א.ד. נחקרה בפניי; מדובר בעדה אובייקטיבית שאין לה כל ענין. היא הותירה בי רושם חיובי ביותר. היא השיבה באופן מקצועי, ברור והחלטי. היא עמדה על ההמלצה של גורמי הרווחה להשאיר המשמורת אצל האם, והכל כפי שיפורט בהמשך.

59. האב לא הצליח בניסיונו לערער מסקנות התסקירים. הוא לא הצליח להוכיח כי טובת הקטינה דווקא במחיצתו הוא ולא האם, ולא הצליח להוכיח כי מקרה דנן מתאים לקיום משמורת משותפת. לא הוכיח כי התנהלות האם פוגעת או לא מתיישבת עם טובת הקטינה. להפך, התנהלותו הוא לאורך השנים ולאורך ניהול הליכים משפטיים מלמדת כי אינו פועל אך



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

מתוך טובת הקטינה ואינו מעמיד בראש וראשונה את צרכי הקטינה עצמה, אלא הוא מתנהל על רקע הסכסוך שלו עם האם.

60. הסדרי שהות מצומצמים עם האב-אחת לשבועיים-
האב עצמו הסכים להסדרי שהות מצומצמים חרף הגשתו לתביעת למשמורת מלאה על הקטינה, ובהמשך לא פעל ממש להרחיבם על אף המלצות גורמי רווחה.

א. האב כבר בתחילת הדרך, הגיש תביעה לקבלת משמורת על הקטינה (תלה"מ 17-11-62243) והעלה טענות קשות מאוד לרבות לעניין קשיי הקטינה בבית ספר בעירץ וטענות לאלימות שם, תנאים בבית הסבתא בעירץ וטענות לאלימות מצד אחיה, טענות כלפי התנהלות האם עצמה ועוד. בית משפט נתן החלטות בדבר מינוי ד"ר חנה קמינר והחלטה למינוי אפוטרופוס לדין. בתסקיר ראשון 12/3/18 שהוגש בתביעה זו, בהערכת מסכמת ציינה העו"ס (עמ"ס 9), כי יש מקום להרחיב את זמני השהות ולהיענות לרצונה של הילדה לקשר עם אביה ולחזקו.

אך חרף טענות הנתבע הקשות וחרף המלצה זו בתסקיר, האב לא המשיך בהליך מינוי המומחית והתביעה זו הסתיימה -בהסכם למשמורת והסדרי ראייה שקבל תוקף של פסק בתאריך 7/10/2018, לפיו המשמורת של הקטינה תהיה ביד האם, ונקבעו זמני שהות מצומצמים מאוד עם האב - בכל סוף שבוע שני בלבד לסירוגין מיום שישי עד שבת.

במסגרת הדיון לאישור ההסכם מיום 7/10/2018 מסר האב לפרוטוקול (עמ"ס 26), כי לא קבעו הסדרי ראייה קבועים באמצע השבוע מאחר וקשה לילדה בנסיעות באמצע השבוע. הוא עובד כל יום עד שעה 19:00-20:00, הוא יעשה מאמץ לקחת אותה יותר זמן בחגים ובחופשות.

ב. בהמשך הנתבע שוב מעלה טענות קשות למצב הקטינה, אינו פועל להרחבת זמני השהות עמה באמצע השבוע אלא הוא הגיש במסגרת ה"ט 19-05-42142, בקשה לצו הרחקה הקטינה מהאם על רק טענות קשות למצב הקטינה. מהתסקיר אשר הוגש במסגרת הליך זה מ-27/5/19 (עמ"ס 2) עולה כי למרות שהאב סבור שלקטינה רע בעירץ ובבית הסבתא, לא הרחיב זמני שהות עם קטינה כי "יש לו קושי עם הנסיעות המרובות לכן שוהה עימה פעמיים בחודש למשך סוף שבוע ובחגים".

גם בית משפט בפסק דין שנתן בתיק זה, ציין בסעיף 41 צוין כי " צורמת במיוחד העובדה כי האב התחייב בהסכם הגירושין לזמני שהות מצומצמים של סופ"ש לסירוגין וחרף דאגתו לקטינה, לא פעל להרחבת זמני שהות עימה.

ג. גם לאחר הגשת התביעה דן האב לא גילה מאמץ אמיתי להרחיב את זמני השהות גם באמצע השבוע. והדבר קיבל ביטוי בתסקיר 24/10/19 (עמ"ס 3), ובהמשך (עמ"ס 5) צוין, ..



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

למרות המלצות חוזרות ונשנות לא הרחיב זמני השהות עם הקטינה בעודו מתקשה לקחת
אחריות על חלקו בזמני שהות מצומצמים".
כך גם ציינה העו"ס בהערכה מסכמת בתסקיר האחרון מ 3/12/2019 (עמ8) כי "האב עדיין
מגלה חוסר גמישות ולמרות טובת הקטינה בקשר עימו- כך לדבריו ולהתרשמותו-לא
הגיע לזמני שהות באמצע השבוע כפי שהתבקש מספר פעמים".
ד. אני דוחה טענתו של הנתבע כי האם וגם העו"ס עושות שימוש בצמצום הסדרים כדי להציג
אותו באור שלילי. אין לכך כל תימוכין.
בנוסף, הטענה כי הקטינה שהתה אצלו בחגים או בחופשות אינו מבטל את חשיבות
ההתחייבות שלו להסדרי שהות סדירים באמצע השבוע, ובפרט הוא זה אשר מעלה טענות
קשות כנגד מצבה של הקטינה עם האם.

מגורי הקטינה בעיר Y מאז הפירוד-

61. -האם והקטינה עברו לגור בבית הסבתא בעיר Y כבר ב10/2017 ומאז הם שם. כפי שיפורט
להלן האב מקשה על הקטינה להסתגל בעיר Y, מסית אותה ומערב אותה בסכסוך, והכל
במטרה להחזיר אותה להתגורר בעיר X והכל בניגוד לטובתה.

62. האב העלה טענות כי, תנאי המחיה הפיזיים של הקטינה בבית הסבתא לא ראויים,
מדובר בדירה קטנה, צפופה, הקטינה ישנה בסלון אין חדר משלה ואין ציוד בסיסי.
העניין נבחן ע"י שירותי הרווחה אך לא מצאו בכך מכשול בלהותיר את המשמורת אצל
האם.

כפי שעולה בתסקיר 12/3/18 ומביקור של העו"ס בבית (עמ6,3) מדובר בבית 2 חדרי שינה,
באחד מהם ישנה הסבתא ואילו בשני ישנה הקטינה, האם ישנה בסלון, החדר של קטינה
קטן אך מצויד כנדרש.

הטענות נבחנו גם בתסקיר מיום 27/5/2019 בפרק סיכום והמלצות(עמ4) נרשם: "נכון
הדבר שתנאי המחיה בבית הסבתא לא אידיאליים אך לא עלתה תמונה של מציאות קשה
המחייבת הרחקתה של הקטינה מבית אימה ומאחיה".

הטענות שוב נבחנו בתסקיר 24/10/19 העו"ס ציינה בעמ' 5: "...עוד נראה כי האב לא
השלים עם מגוריה של הקטינה בעיר Y כמגורי קבע והמסר של האירעיות עובר אל
הקטינה במסרים מילוליים ולא מילוליים מצדו ומצד משפחתו, מחלחל ופוגע ביכולתה
להכות שורשים ולהשתלב. סביב חוסר השלמה זו נראה כי האב מנסה במספר דרכים
בבחינת "כל האמצעים כשרים" להשיב את הקטינה לעיר X....במציאות הזו שוררת
דיכטומיה מוחלטת בה חיי הקטינה בעיר Y הם "רע מוחלט" ובעיר X "טוב מוחלט".



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

ובהמשך ציינה העו"ס (עמ' 6) כי אמת הוא הדבר שילד זקוק לתנאים פסיים הולמים בביתו וסביבתו אך יש סדר עדיפות, וגורם זה בעצמו פחות חשוב מטובתה לשני הורים מכבדים, תחושת קביעות בחייה וחיי ילדות תקינים; .
העו"ס נחקרה בעניין זה והסבירה כי לא הייתה לקטינה שלוה בבית האבא, ההסתה שעוברת הקטינה בבית האב מצד האב ומשפחתו כנגד אימה, מסכנת את שלומה ופוגעת בטובתה הרבה מהתנאים הפיזיים בבית הסבתא.
אולי בעוד חודש-חודשיים האם תעבור ויהיו לאם תנאים נוחים יותר, אבל ההשפעות של ההסתה הן פחות הפיכות לאורך זמן. (עמ"ש, 17-9-24-19); .
עמדת העו"ס בעניין זה מקובלת עלי. גם אם התנאי המחיה הפיזיים בבית הסבתא אינם אידיאליים ויש בהם פגיעה מסוימת בפרטיות ונוחות של הקטינה הרי הם לא מסכנים אותה או פוגעים בהתפתחותה הרגשית, כמו דברי ההסתה אשר מחלחלים עמוק בנשמתה העדינה של הקטינה, ופוגעים ביכולת שלה להסתגלות ולהתמודד עם אתגרי החיים.

63. מערכת היחסים של הקטינה עם הסבתא ועם אחיה ס' -
האב העלה טענות רבות בעניין זה בפרט בעניין הקשר בין הקטינה לבין אחיה ס'. ומעלה טענות של יחס עוין, אגרסיבי וגם אלים מצדו כלפי אחותו, ובאשר לקשר עם הסבתא טוען לקשר שאינו מיטיב, הסבתא מתנהגת בקשיחות ואלימות מילולית כלפי הקטינה.
האב הרחיק לכת וקיבל צו הגנה במעמד צד אחד במסגרת ה"ט 19-05-42142 המורה על הרחקת הקטינה מבית האם והוצאתה ממשמורתה, אך ביהמ"ש ולאחר שמיעת הבקשה ועמדת שירות הרווחה, הורה על דחיית הבקשה וביטול צו ההגנה, בפסק דין מפורט מיום 1/6/2019, תוך חיוב האב בהוצאות מאחר ועשה שימוש בהליך שלא בתום לב. בית המשפט ציין בפסק הדין: (עמ"ש 38) כי: "האב מקצין בתיאוריו ומייחס לקטינה מצוקה, מצב נפשי קשה שלא בתיאום למצבה בפועל, ..האב בחר לנתק את הקטינה מאמה תוך מעורבות מוגברת של הקטינה בסכסוך הזוגי, הבאתה לבית המשפט ויצירת קרע בינה לבין אחיה ס' ". בסעיף 39 "מהתסקיר עולה כי כל טענותיו של האב בעניין הרעבה של הקטינה, שוטטות ודיכאון, ואלימות מצד האח ס', אינן נכונות" בסעיף 42: "מהתסקיר ומחקירת העו"ס עולה כי הקטינה נחשפת למידע רב ולעמדת אישיות של האב ובני משפחתו, היא מעורבת בסכסוך בין הוריה ומצויה בפרטיו..".

על אף הקביעות בפסק הדין הנ"ל מצא האב ובאת כוחו שוב לחזור על אותן טענות שכבר נידונו והוכרעו, גם במסגרת התביעה שבנדון. טענות שנדחו שוב בתסקיר מיום 24/10/19 (עמ"ש, 5, 7). העו"ס בחקירתה מסרה באופן החלטי כי, הוגש תסקיר בעניין, וכי עמדתה הייתה ברורה שלא נמצאה אלימות חריגה שמצריכה הייתה התערבות של צווי



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

הגנה או הרחקה. היא הוסיפה כ דיברה גם עם בית הספר, ונמסר לה כי הילדה מאושרת מחזרתה לבית אימה; (עמ' 28-16).

64. טענות כנגד המסגרת החינוכית-

א. עם מעבר הקטינה יחד עם אמה-לעיר Y, היא שובצה לבית ספר ממלכתי-דתי. האב העלה טענות כנגד בית הספר לרבות אלימות וקללות שחוהה הקטינה וכי המסגרת אינה מותאמת לה, בהמשך בכיתה ד' עברה הקטינה לבית ספר אחר. גם כנגד בית ספר זה מעלה האב הרבה טענות דומות.

ב. מדו"חות המסגרת החינוכית וכן מתסקירי שירות הרווחה עולה כי האב הוא זה אשר מקשה על הקטינה בהסתגלות במסגרת החינוכית.

בתסקיר מיום 12/3/18 (עמ' 5) ישנה התייחסות מפורטת לדיווחים שונים מגורמי חינוך בבית ספר הראשון לפיהם עד 1/11/17 האם בלבד היא זו שהייתה בקשר עם בית הספר, והאב פנה לראשונה במועד זה ב. 11/17. בהתחלה הקטינה השתלבה טוב בבית ספר מכל הבחינות-לימודית וחברתית, אך בהמשך חלה נסיגה משמעותית מדאיגה בהתנהגותה בבית ספר, ומכלל דיווחים אלה עולה הרושם כי הדבר בא על רקע כניסת האב "לתמונה", להערכת העו"ס, (עמ' 9) "יש לשקול את התאמת מסגרת החינוך לקטינה, עם זאת אין להתעלם גם כי התנהגות הקטינה בבית ספר קבלה תפנית חדה עם הגשת האב לתביעה. האם העבירה את הקטינה לבית ספר אחר. אך גם כלפי בית ספר זה, מעלה האב טענות חוזרות ונשנות בעניין אלימות ואי הסתגלות.

טענות האב נבחנו שוב בתסקיר מ-27/5/19. בפרק סיכום והמלצות מציינת העו"ס (עמ' 4) עולה כי "האב למרות דאגתו לבתו הוא זה שמקשה על הסתגלותה בעיר Y....מחד הוא הסכים וחתם על משמורת האם אך בפועל משדר לקטינה מסרים המקשים עליה להסתגל למגורים בעיר Y, לבתי הספר בעיר ולצורת חייה לאחר פרידת הוריה...כמו כן המציאות הקשה אותה תיאור איננה משתקפת בדוח חינוכי שהתקבל אשר מתאר ילדה נורמטיבית עם פוטנציאל טוב ללמידה וליצירת קשרים חברתיים אך כל זאת מאויים ע"י הסכסוך אליו חשופה".

ג. האב בתצהירו ובחקירתו בפני חוזר על אותן טענות כי הקטינה חווה אלימות, מקללים אותה, אין לה חברים, בורחת מהשיעורים. ולשיטתו המצב נוגד את האמור בתסקיר. אך הוא לא הצליח להוכיח טענות אלה. מעיון בנספח ג לתצהירו- עולה כי מדובר בהעלאת והחלפת טענות של הורים לאלימות וחרם, אך אין ראיות לאלימות ישירה נגד הקטינה. בתסקיר אחרון 3/12/19 שם (עמ' 6) יש התייחסות לדיווח ביי"ס מ-1/12/19 לפיו מחנכת הכתה מדווחת על ילדה מטופחת, מאורגנת ובעלת מוטיבציה גבוהה ללמידה והצלחה.



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

בהקשר זה אציין כי גם אם יש טענות כנגד בית הספר ויש הצדקה להעביר הקטינה למסגרת חינוכית אחרת, אין הדבר מצדיק שינוי המשמורת והעברת הקטינה ללמוד בעיר X.

תפקוד ההורים- עירוב הקטינה בסכסוך והסתה מצד האב -

65. תפקוד ההורים והקשר עם הקטינה נבחן ע"י גורמי הרווחה לאורך השנים. שני ההורים אוהבים את בתם הקטינה ומעורבים בחייה. אך ההתרשמות כי הקטינה מעורבת בלב הסכסוך, מעלה טענות כנגד האם, לאור ההסתה אשר עוברת מצד אביה ומשפחתו, ולא בגלל תפקוד לקוי מצד האם. ההמלצה על המשמורת תמיד נותרה אצל האם ולא בכדי. שכן היא "מבינה" יותר צרכי הקטינה ופועלת מתוך טובתה, מאשר האב.

א. לפי תסקיר מיום 12/3/18, הקטינה "כועסת" על אמה שבחרה להתגורר בעיר Y, היא ספרה שאביה שיתף אותה שביקש מאימה שלא תעזוב את עיר X בכל זאת בחרה לעשות כן.

בעמ' 4 מציינת העו"ס, " קונפליקט זוגי מלווה בחשיפתה של הקטינה למידע שלא מותאם לגילה ולמצבה הרגשי- כפי שעולה משיחה עם הקטינה, ניכר כי היא נחשפת באופן מכוון למידע שלא הולם את גילה ואף גורם לה נזק רגשי ותפקודי;קונפליקט נאמנויות בו מצויה הילדה. נראה כי הילדה בחרה צד ולאורך כל השיחה עם הח"מ העלתה קשיים עם אמה ומשפחתה"

ומשיחה עם הקטינה זו סיפרה (עמ' 6 לתסקיר 12/3/18) שאבא אומר לה שעולה לו הרבה כסף להגיע לבקרה וחזרה, ולכן מעדיפה לגור עמו.

עוד ציינה העו"ס בעניין האב, (עמ' 7)-"קושי להפריד בין עניינים של הסכסוך הזוגי לבין טובת הקטינה; קושי לראות באם דמות הורית מטיבה".

ב. בתסקיר 27/5/19 נרשם באשר לאב (עמ' 4) "בשיחה עם האב ועם הקטינה עלו תכנים דומים והתקבל הרושם שהיא נחשפת למידע רב ועמדות אישיות של האב ובני משפחתו והיות והיא אוהבת אותם אהבה גדולה, היא מתקשה להסתגל למציאות החדשה ללא ברכת הדרך שלהם. הקטינה מציגה כמו אביה ראייה דיכוטומית של המציאות בה יש בית אחד שכולו חיובי(בית האב) ובית אחד שכולו שלילי (בית האם) .."

ג. בתסקיר האחרון 3/12/2019 מציינת העו"ס (עמ' 7) " להתרשמותנו לאורך היכרות ארוכה עם המשפחה, קיימת הסתה של הקטינה בזמני שהות בבית האב...חשיפה מוגברת להסתות וחוסר קבלה של האם עלולים להביא להתפתחות של ניכורי הורי של הקטינה מאימה".

העו"ס אף מתייחסת לאירוע חריג (עמ' 2) בו הקטינה שהתה עם אביה בסוף השבוע בין 15/11/19-16/11/19 והייתה אמורה לשוב לבית אימה במוצאי השבת, אך הקטינה לא שבה לבית אמה ולא ביקרה בבי"ס מה 16/11/19 ועד 25/11/19, והיא הוחזרה רק לאחר החלטה שיפוטית והתערבות הרווחה.



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

ד. העו"ס נחקרה בעניין התסקירים וחקירתה רק חיזקה את המסקנות כמפורט לעיל. חזרה בחקירתה על העמדה כי הקטינה מוסתת מצד האב ומשפחתו כנגד האם, מצד האב יש יותר הסתה, יש פרובוקציות, ויש התנהגות שלא מאפשרת לילדה שלווה, דבר המסכן את רווחתה האישית של הקטינה, ושללה דברים כאלה מבית האם או שלשיטתה אם היו דברי הסתה כאלה ואחרים מצד האם הם לא פגמו בקשר עם האב.

העו"ס מסרה כי הרושם העולה מהקטינה, מהאב וגורמים אחרים במשפחתו, כי מניחים על הקטינה כל האחריות ולא פעם הקטינה אמרה לה: **"סבתא אמרה לי שהכל תלוי בי", ו "סבתא אמרה לי שאם אגיד שלא טוב לי יעבירו אותי", הקטינה אמרה: "אמא רוצה אותי רק בגלל המזונות", "אני שומעת האב 3 שנים זה או שתהיה אצלו או שאין כלום"**

(עמ' 35-3) (עמ' 14-1) (עמ' 28-26) (עמ' 10-4, 1-16)

ה. האם עמדה בחקירתה על טענותיה להסתות מצד האב כלפיה, כלפי בית ספר, חברים, האח והסבתא, העיר ס וכל דבר. מסרה כי אינה מתנגדת להרחבת זמני שהות עם האב באמצע השבוע ובלבד שלא תהיה הסתה כנגדה (עמ' 20-11) (עמ' 19-34, 14-1, עמ' 20-3) (עמ' 18-14-9)

חיזוק לגרסת ההסתה מצד משפחת האב נמצא בתמליל שיחה מתאריך 19-5-20 של הסבתא מצד האב עם הקטינה (נספח ז לתצהיר האם). משיחה זו עולה באופן ברור כי הסבתא מסיתה את הקטינה כלפי אמה ומדריכה אותה מה לומר לעובדים סוציאליים כך למשל: **"תגידי שאמא שלך מבהילה אותך בבית ואת מפחדת ממנה.... כמה שרע לך וכמה שאת לא רוצה להישאר שם.. עכשיו הכל תלוי בעיקר בך.... תגידי לה ממש כך שאת מפחדת מאמא שלך.....בגלל זה הכל תלוי בך...."**

66. מנגד, האב לא הצליח להוכיח העדר הסתה מצדו ומצד משפחתו ואיני מקבלת טענותיו כלפי עדות העו"ס והתסקיר בעניין זה.

בנוסף, האב לא הצליח להוכיח כי התנהלות האם היא זו שאינה מתיישבת עם טובת הקטינה, לא במישור היחסים בין הקטינה לבין אמה, לא במישור היחסים בין הקטינה לבין אביה ולא במישור יחסים בין הצדדים עצמם.

לא הוכח בפניי יחס קשה מצד האם כלפי הקטינה; כאמור לעיל, טענותיה של הקטינה כנגד האם הינה כתוצאה של מעשה ההסתה מצד האב ומשפחתו.

גם אם התנהלות האם אינה נקייה מספקות והיא מצאה לערב הקטינה בסכסוך המתנהל בין הצדדים לרבות בעניין צו ההגנה אשר התנהל בין הצדדים (נספח ד לתצהיר האב), הרי זה לא הגיע לדברי הסתה והשחרה של האב בעיני הקטינה. עובדה כי הקטינה מקיימת חלוקת זמני שהות עם אביה, לא רואה אותו באור שלילי כך שלא נפגם הקשר בינה לבין האב בעקבות התנהלות האם.



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

- לעניין התקשורת בין הצדדים , ניכר כי יש ביניהם קונפליקט בעצומות גובהה מאוד, מערכת
היחסים ביניהם הינה טעונה ומתוחה מאוד וכל אחד מפנה אצבע מאשימה לגבי הצד השני .
מערכת יחסית כזו פוגעת בטובת הקטינה שכן הצדדים אינם מצליחים לתקשר למען
הקטינה דבר המחזק הצורך בטיפול והדרכה הורית.
בסופו של דבר, לא הוכח כי האם התנהלה באופן שלא מתיישב עם טובת הקטינה או תוך
פגיעה בה.
67. בנסיבות מתוארות לעיל, מתחייבת המסקנה כי האב, הגם שאוהב ודואג לבתו הקטינה,
אינו רואה בראש וראשונה את צרכי הקטינה עצמה, אינו פועל אף מטובתה, אלא הוא פועל
בהשפעת הסכסוך בינו לבין האם, והוא האחראי בעיקר למצב בו נמצאת הקטינה עמוק
בסכסוך בינו לבין האם, כי הוא מסית את הקטינה כלפי אמה ומקשה על הקשר ביניהם.
- רצון הקטינה-
68. לשיטת האב, לאורך כל ההליך הקטינה מסרה עמדה נחרצת וחד משמעית לגורמי הטיפול
פעם אחר פעם, על רצונה לעבור להתגורר עם אביה, כאשר מדובר בנערה בגיל התבגרות ולא
קטינה רכה בשנים, שניתן לפסול ולבטל את עמדתה.
האב מפנה לתמליל שיחות עם הקטינה מתאריכים 24/10/18, מתאריך 31/10/18 ו-25/5/19
–נספח ח לתצהירו; וגם תמליל שיחה עם המחנכת מתאריך 29/1/19 –נספח ט', וגם דוח
חינוכי מ-20/11/19, ולפיהם הקטינה מביעה רצון להיות עם אביה.
69. אין בידי לקבל גרסת האב הנ"ל.
דברי הקטינה אליהם מפנה האב הינם משיחות קודמות ולא משקפים את המצב המעודכן.
מכלל חומר הראיות, התסקירים ועמדת האפוסטרופוס לדין וכן שמיעת הקטינה בפניי
התרשמתי ושוכנעתי כי הקטינה עברה טלטלה בחייה מאז פירוד ההורים, רצונה השתנה
בהתאם למצב הדברים, והושפע מדבי ההסתה של האב, כך שלא תמיד השמיעה רצון מלא,
עצמאי וחופשי, אלא פעמים רבות דיברה מגורנו של האב ובמטרה לרצות אותו.
70. בתסקיר אחרון 3/12/19 צוין (עמ'6) כי לעיתים הקטינה מביעה רצונה לשוב לחייה הקודמים
בעיר X, חשוב לה קשר עם שני הוריה. אך והעיקר, בנסיבות המקרה ומחומר הראיות עולה
כי רצון הקטינה אינו רצון עצמאי וחופשי ועקבי אלא היא מדברת בקול אביה.
אציין שגם גם בתסקיר הראשון מיום 12/3/18 נראה בלבול ברצון הקטינה לגור בעיר X -
(עמ'6)
- העו"ס א.ד. נחקרה בעניין זה ומסרה כי, הקטינה מדברת בקול אביה. היא אינה מתעלמת
מרצון הקטינה, אבל רצון הקטינה לא היה ברור כמו שמציגים, אלא מאוד משתנה, זה היה
תמיד מבולבל. (עמ'4ש22-34) (עמ'5ש1-5).



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

71. בית משפט שמע את הקטינה בנוכחות העו"ס של יחידת הסיוע. דו"ח השמיעה חסוי מפני הצדדים והופקד בכספת ביהמ"ש . בית משפט התרשם כי מדובר בקטינה אוהבת שני הוריה ורוצה בקרבת שניהם יחד , אך היא נמצא עמוק בלב הסכסוך ביניהם ומושפעת מאוד מכך. ניכר כי הקטינה מבולבלת ומוצפת רגשית ; עם זאת, כן בית משפט התרשם כי הקטינה מוסתת ע"י האב ומשפחתו ולא ע"י האם., ולא נצפתה כל מניעה מקביעת המשמורת והבית העיקרי של הקטינה אצל האם.

72. עמדת אפוטרופוס לדין-עו"ד שלאבנה חיוזק לכך נמצא גם בעמדת האפוטרופוס לדין ; אשר מהדיווח ועדותה עולה כי, יש שינוי משמעותי בעמדת הקטינה כלפי אימה, מיחס כועס ועוין עד ליחס אוהב ואף רצון להשאיר את הסדרי שהות כפי שהם :.
האפוטרופוס לדין הגישה לבית משפט "תגובה" מטעמה בעניין ביקור שבציעה לקטינה בבית האם בעיר Y בתאריך 2/12/19, ממנה עולה כי הקטינה רוצה להיות במשמורת אביה , היא העלתה טענות רבות וקשות כלפי אמה, אלימות מצד אחיה, תנאים הלא טובים בבית, התנהגות אימה כלפיה שאינה קשובה לצרכיה, שאין לה חברים. עו"ד שלאבנה התרשמה שהקטינה מתחילה להתנכר לאימה ושאינה נתפס כטוב באופן מוחלט. האפוטרופוס לדין מציינת בתגובתה כי הקטינה עצמה בביקור לפני שנה וחצי מסרה בפניה שאינה מעוניינת לפגוש את אביה.

בדיון מיום 9/2/20 מסרה האפוטרופוס לדין כי, משיחה שלה עם הקטינה יום לפני הדיון , זו שיתפה אותה בשיפור היחסים שלה עם אמה והביעה בפניה רצון להשאיר את ההסדרים כפי שהם מתקיימים היום, ואם באמצע השבוע תירצה ללון אצל האב תתאם זאת ישירות עם אביה, היא לא רוצה מעורבות של גורמים, הקטינה מסרה כי לא רוצה לעבור להתגורר באופן קבוע בבית האב אלא להמשיך להתגורר בבית האם ולהמשיך הסדרים עם האב כפי שמתקיימים כיום . עוד מסרה האפוטרופוס לדין כי בערב הדיון קבלה מסרון מאביה של הקטינה שהרצון שלה עדיין לא רצון חופשי ושאינה מסורה לביהמ"ש שעמדתה לא סופית. עו"ד שלאבנה התרשמה כי הקטינה נמצאת בקונפליקט נאמנות בדרגה גבוהה , מזוהה עם שני ההורים ברגע שנמצאת בבית אחד מהם ; בכל מקרה, להתרשמות עו"ד שלאבנה , לא גובש אצלה רצון, או שפשוט היא חצויה, קשה לומר שהיא רוצה עם הורה מסוים ונכון להיום היא מבלה זמן איכות בשני הבתים, (עמ' 3-4).



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

73. בנסיבות אלה, אני דוחה את טענות האב כי הרצון האמיתי של הקטינה הוא להיות במחיצתו. כאמור, הקטינה אף הביעה רצון משתנה להישאר בחזקת האם וכי ביתה העיקרי יהיה בעפולה.
74. לסיכום- מכלל האמור לעיל עולה כי האב לא הוכיח נסיבות המצדיקות שינוי המשמורת אצל האם.
75. לעניין חלוקת זמני השהות - בתסקיר האחרון מ-3/12/19 המליצה העו"ס על הרחבת המפגשים באמצע השבוע ללא לינה וכן במוצאי השבת כולל לינה. כן המליצה על הפניית ההורים לתיאום הורי בדחיפות, על שילוב הקטינה בטיפול רגשי באופן מיד. ואת על מנת שלא לאפשר הפחתה נוספת במעמדה ההורי של האם, נתק ותלישות חברתית, הישנות אירועים חריגים ובעיות בביקור סדיר בבי"ס ולאור כל שתואר לעיל בתסקיר, היא הוסיפה כי במידה ויישנו אירועים חריגים כפי שקרו ובמידה ומצבה של הקטינה יוסיף להתדרדר, ייתכן ויעלה הצורך לבחון ע"י בית המשפט פיקוח על המפגשים בין האב לקטינה.
- העו"ס עמדה על ההמלצה ה בתסקיר גם לעניין הסדרי השהות. היא לא מסכימה ללינה באמצע שבוע, מצב הקטינה רגיש היא עברה המון טלטלות (עמ"ס 10 ש 35 ועמ"ס 11 ש 3-1).
76. בתום דיון ההוכחות הסכימו הצדדים כי זמני השהות של הקטינה עם אביה יתקיימו כל סופ"ש שני מיום שיש ועד ראשון, וכן בתיאום עם הקטינה- אחת לשבוע ביום שלישי עם לינה.
- בנסיבות, ולאור הסכמת ההורים כן מצאתי להורות על הרחבת זמני השהות של הקטינה עם אביה ללילה נוסף באמצע השבוע בימי שלישי.
- לא מצאתי להורות על הרחבת הסדרי הלינה באמצע השבוע מעבר ללילה אחד שכן הדבר יכביד על הקטינה עצמה אשר תאלץ להתעורר מוקדם בבוקר בכדי להגיע לבית הספר מהעיר X לעיר Y.

סוף דבר -תביעת המשמורת 19-06-51014

77. לאור כל הנימוקים לעיל אני קובעת כי המשמורת של הקטינה תישאר אצל האם.
78. חלוקת זמני השהות של הקטינה עם אביה תתקיים בכל סוף שבוע שני, האם תביא הקטינה לבית האב ביום שיש לאחר המסגרת החינוכית עד השעה 16:00, והאב יחזיר אותה ביום ראשון ישירות למסגרת החינוכית.
- בנוסף, בכל יום שלישי האם תביא את הקטינה לבית האב עד לשעה 18:00 והאב יחזיר הקטינה למחרת למסגרת החינוכית ישירות.
79. מורה על חלוקה שווה בזמני השהות של הקטינה אצל ההורים בחגים, וכל שנה לפי סדר מתהפך ולסירוגין. מסמיכה את העו"ס מלשכת הרווחה במקום מגורי הקטינים בעיריית Y



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

לקבוע חלוקת החגים, בהתאם לסעיפים 19 ו-68 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות.
תוקף ההסמכה לשמך שנה מהיום.
80. אני מפנה את הקטינה לקבלת טיפול רגשי כן אני מורה על הפניית הצדדים/ההורים עצמם לטיפול משפחתי ותיאום הורי.

תביעה למזונות קטינה 17-11-67597-

81. התובעת עתרה לחייב את הנתבע/האב, לשלם מזונות הקטינה בסך של 2,600 ₪ לחודש, כולל הוצאות אחזקת המדור בבית אימה, בנוסף למחצית מהוצאות הבריאות והחינוך.
82. הנתבע עתר כי, כל צד יישא בהוצאות הקטינה כאשר היא בחזקתו ושני הצדדים יישאו בחלקים שווים במחציות חינוך ורפואה.
83. בתאריך 24/12/2017 ניתנה החלטה לפיה חויב הנתבע לשלם לתובעת, מזונות זמניים עבור הקטינה בסך של 1,300 ₪ כולל הוצאות והחזקת מדור.

דיון והכרעה-

84. התובעת יהודייה והנתבע חסר דת. על מזונות הקטינה יוחלו, אפוא, הוראות סעיף 3א לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות) התשי"ט 1959 הקובע:
(א) אביו ואמו של קטין חייבים במזונותיו.
(ב) בלי להתחשב בעובדה בידי מי מוחזק קטין יחולו המזונות על הוריו בשיעור יחסי להכנסותיהם מכל מקור שהוא.
בהתאם לאמור לעיל ובהתאם להלכה הפסוקה, בבוא בית משפט לפסוק מזונות הקטין על ביהמ"ש לקבוע ממצאים עובדתיים ביחס לפרמטרים הבאים: צרכי הקטינים; היכולות הכלכליות של ההורים; חלוקת זמני השהות, וחלוקת חיוב המזונות בין ההורים בהתאם לכך.

יכולת כלכלית של הנתבע- הכנסה מעבודה

85. לשיטת הנתבע, הוא עובד כשכיר במחלקת התמיכה בחברת .. והכנסתו הממוצעת היא בסך של כ-9,000 ₪. התובעת טוענת כי הנתבע משתכר לפחות סך של 10,762 ₪ נטו לחודש.
86. מעיון בתלושי שכר של הנתבע, נספח ב לכתב הגנה עבור חודשים 1-11/2017, וגם נספח 21 לתצהירו, עבור חודשים 7/2018 ו-9-12/2018, וגם 1-6/2019 ו-8/2019, עולה כי מעבר לשכר בסיס, הוא מקבל אחזקת רכב, שעות נוספות, ניכוי רשות בגין תלושי אוכל, ניכויים בגין קופת גמל. ואף תשלום בונוס ע"ס 10,000 ₪ עבור חודש 1/2019.



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

לפי תלוש השכר האחרונים שצירף הנתבע לתצהירו , שכרו הממוצע לאחר ניכוי חובה(מס הכנסה, ביטוח לאומי ומס בריאות), הוא ₪11,600 לחודש.
כאמור במסגרת התביעה הרכושית, בבעלות הנתבע דירה שרובצת עליה משכנתא וכן רכב.
87. הנתבע טען להוצאות וחובות רבות. כאמור לעיל בתביעה הרכושית הנתבע משלם משכנתא כמו כן מהמסמכים אשר צירף(נספח 22 לתצהירו) עולה כי הנתבע נטל הלוואה ממקום עבודתו בסך של 40,000 ₪, מתאריך 19/10/2017, בהחזר חודשי של כ- 1,392 ₪ באמצעות תלוש שכר. בנוסף לנתבע יש 4 הלוואות מבנק הבינלאומי, בסכום יתרה כולל של 97,321 ₪ ש"ח נכון ל-23/9/2019, בהחזר חודשי המסתכם בסך כ- 2,600 ₪ לחודש. בנוסף ברור כי לנתבע יש הוצאות מחייה, אחזקת בית וכלכלה ככל אדם סביר (נספח 23 לתצהירו). הנתבע התחנך אך לא הביא כל ראיה לעניין ההכנסות של אשתו.
בנסיבות אני קובעת את ממוצע השתכרות הנתבע ע"ס של 11,500 ₪.
כאמור לנתבע יש דירת מגורים בבעלותו, יחד עם זאת מאחר וכפי שעולה מהתביעה הרכושית הדירה נרכשה בעיקר מכספי המשכנתא, והנתבע משלם משכנתא בסך של 2,700 ₪ לחודש, סכום המגדיל את הונו של הנתבע, מצאתי בנסיבות העניין להעמיד את היכולת הכלכלית של הנתבע על גובה השתכרותו.

יכולת כלכלית של התובעת/האם

88. התובעת עובדת בחב'... לשיטתה היא משתכרת סך של 8,500 ₪ נטו לחודש, ואילו לשיטת הנתבע, היא משתכרת סך של 13,000 ₪ נטו לחודש.

89. התובעת צירפה לתביעה תלושי שכר לחודשים 6-1 ו-10-8 לשנת 2017, ו-12/2016; כן צירפה לתצהירה תלושי שכר עבור החודשים 1-10/2018; מעיון בתלושי שכר אלה עולה כי, מעבר לשכר יסוד של התובעת מקבלת נסיעות, שעות נוספות, שווי ארוחות וסלולרי וכן ניכויים והפרשות לקופות גמל וקרן השתלמות.
לפי תלושי שכר אחרונים שצירפה התובעת לשנת 2018, שכר ממוצע עומד על סך של 9,650 ₪ (לאחר ניכוי חובה)

90. החל מ-1/10/2017, התובעת מתגוררת יחד עם בתה בבית אמה; התובעת טוענת להשתתפות בהוצאות אחזקת בית אצל אמה.
לתובעת יש בן נוסף מנישואים קודמים " ס"י " יליד 22/4/2003.
ס"י לומד בפנימייה החל מתאריך 1/10/2017, עלות התשלום לפנימייה כ- 989 ₪ לחודש.
נספח ה' לתביעה)



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

בגין ס' נפסקו מזונות בסך של 1,200 ₪ לחודש מאביו , אולם אלה אינם משתלמים לידיה באופן קבוע והאב נמצא בהליך פשיטת רגל .

91. כאמור מעדות התובעת עצמה עולה כי יש לה רכב חדש , היא לקחה מימון בחודש מרץ 2019 ורכשה רכב (עמ' 28ש35)

מעיון במסמכים אשר צירפה התובעת עולה כי יש לה "הלוואות" בסך של 141,104 ₪ נכון ליום 23/11/2018, ההחזר החודשי הוא כ-2500 ₪ (נספח כד, כה לתצהיר).

92. לאור האמור לעיל אני מעמידה את היכולת הכלכלית של התובעת ע"ס של 9,650 ₪
93. יחס היכולת הכלכלית של הצדדים הינו : 54% לטובת הנתבע ו 46% לתובעת.

צרכי הקטינה-

94. התובעת מעמידה את צרכי הקטינה על הסך של 2,600 ₪ (1,600 ₪ מזונות הכרחיים וסך של 1,000 ₪ הוצאות מדור). בנוסף למחציות בריאות וחינוך.
לשיטתה היא מתגוררת בבית אימה שכן בשל מצבה הכלכלי אינה יכולה לשכור דירה . היא לא משלמת שכירות או משכנתא בבית האם (עמ' 30ש15) אך כן משתתפת בהוצאות אחזקת המדורבסך של 1,200 ₪ לחודש ,ועתידה לצאת לדירה שכורה בעתיד הקרוב . התובעת צירפה מסמכים שונים בעניין רכישות מצרכים וכלכלה. (נספח ו' לתביעתה, נספח כו לתצהירה).

95. הנתבע העלה טענות רבות בדבר תשלום הוצאות ישירות רבות עבור הקטינה, חוג, ביגוד וציוד לבית הספר וכו' . (נספחים ח-ט-י-יא לכתב הגנה, נספח 26 לתצהיר) .

96. לעניין המדור אינני מקבלת טענת הנתבע כי יש לבטל את חיובו בהוצאות אחזקת המדור, אמנם התובעת לא הביאה ראיות מוצקות להשתתפות מצידה בהוצאות מדור ואחזקתו, בסך של 1200 ₪ לחודש ; עם זאת , בהתחשב בכך שהתובעת והקטינה מתגוררות ומשתמשות בבית האם/הסבתא , סביר כי ישנן הוצאות לאחזקת המדור המספקים את צרכיה של הקטינה. התובעת העידה כי היא נותנת כסף לאמה שלה (עמ' 30ש15).

לענין דמי המדור לא מצאתי בשלב זה לחייב את הנתבע במדור רעיוני, ככל שהתובעת תצא לשכירות מחוץ לבית אימה, שכן התובעת עברה להתגורר בבית האימא עוד מחודש 10/2017 ומאז עברו מעל שלוש שנים וטרם עברה להתגורר בשכירות. ככל שהיא תעשה כן שמורה לה הזכות לבקש חיוב בהשתתפות במדור.



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

97. גם טענות הנתבע כי הוא נושא בהוצאות ישירות של הקטינה אינה פוטרת אותו מחיובו בתשלום מזונות לקטינה. המשמורת של הקטינה נקבעה אצל האם-התובעת וביתה העיקרי נקבע בעיר Y, וגם מתקיימת חלוקת זמני שהות מצומצמת יחסית עם האב, ולכן ברור כי עיקר צרכיה של הקטינה מסופקים ע"י האם וביתה. הנתבע לא הוכיח כי התובעת לא מספקת צרכיה של הקטינה. הטענה שהוא רוכש עבור הקטינה מצרכים כאלה או אחרים הינה דבר טבעי המתחייב בנסיבות העניין ונעשית מרצונו הטוב בהיותו אב אחראי הדואג לבתו.
98. בנסיבות אלה מאחר וצרכי הקטינה הנתבעים לא נתמכו כולם במסמכים, מוסמך בית המשפט להעריך את הסכום הנדרש על פי ניסיונו (ראה לעניין זה: ע"א 93/85 שגב נ' שגב, פ"ד ל"ט(3) 824 ו- ע"א 687/83 מזור נ' מזור, פ"ד ל"ח(3) 24).
- הקטינה הינה ילידת 6/10/2009 בת 8 שנים וכחודשיים ביום הגשת הביעה, וכיום בת 11 שנים ו 5 חודשים; סביר להניח כי לקטינה, צרכים והוצאות, ככל בני גילה. במקרה כזה אין מדובר בצרכים הכרחיים אלא בכלל צרכיה של הקטינה.
- בנסיבות העניין, בהתחשב בגיל הקטינה ובהעדר כל נסיבות חריגות אני מעמידה את צרכיה של הקטינה כולל (כלכלה, ביגוד והנעלה, חלקה בהוצאות אחזקת מדור, דמי כיס, מוצרי הגיינה, ימי הולדת, משחקים, בילויים וכו') ע"ס הסך של 2,400 ₪.
99. לאור יחס ההכנסות בין הצדדים חלקו של האב במזונות הקטינה הינו בסך של כ- 1,300 ₪. מאחר והוריתי על חלוקת זמני שהות אצל האב, בכל סוף שבוע שני מיום שישי עד ראשון וכן בכל יום שלישי כולל לינה, (שלוש לילות בשבועיים מ 14 לילות) הרי יחס חלוקת זמני השהות הינו כ- 21% אצל האב ו 78% אצל האם. $(2,400 \times 21\%) = 500$ ₪
100. לפי חישוב אריתמטי דווקני יש להעמיד את המזונות, אפוא, על הסך של 800 ₪ (1300-500) יחד עם זאת, בהתחשב בכל הנתונים של הצדדים, לרבות כי לנתבע דירת מגורים בבעלותו, והמשמורת נקבעה אצל האם וחלוקת זמני השהות עם האב מצומצמת, מצאתי להעמיד את חלקו של האב במזונות הקטינה על הסך של 1,000 ₪ בנוסף קצבת הילדים תועבר ליד האם, ושני הצדדים יישאו בחלקים שווים ביתר ההוצאות בעניין חינוך ורפואי.
- חשוב לציין כי, ישנם שיקולים נוספים אשר יש לתת עליהם את הדעת בעת פסיקת מזונות ואין ללכת תמיד אחר נוסחאות מתמטיות גרידא, שכן החיים דינמיים, ולא תמיד חלוקת זמני השהות מתקיימת ככתבה וכלשונה, לפעמים יש יותר זמן אצל האב ולפעמים פחות זמן ובפרט גם לאור רצון הקטינה המשתנה לאור גילה והפעילות שיש לה, כך שהנוסחה המתמטית אינה יכולה לענות על כל השינויים המתחוללים בכל עת ועת.



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

בהקשר זה אפנה לדברים שנאמרו בסעיף 126 להלכת בע"מ 919/15 :
"גם זאת יש לומר. אין מדובר בקביעת נוסחאות אריתמטיות נוקשות הקושרות בין הכנסות ההורים והיקף המשמורת הפיזית המסורה לכל אחד מהם לבין שיעור המזונות. פסיקת המזונות לעולם לא תסמוך אך על "המספרים היבשים" – אם לעניין נתוני ההשתכרות של ההורים, אם לעניין יחס השהייה אצל כל אחד מהם. בטרם יפסוק באופן סופי את סכום המזונות על בית המשפט להוסיף ולהתבונן היטב על התא המשפחתי שלפניו ועל נסיבותיו הפרטניות, ולהבטיח את חלוקת הנטל ההולמת ביותר תנאים אלה. הקביעה תהיה נטועה תמיד במכלול נסיבות העניין, כששיקול העל המנחה אותה הוא טובת הילד ורווחתו בבתי שני ההורים."

101. במקרה דנן ולאחר ששקלתי את כל הנסיבות אני מורה כי, ההחלטה של המזונות הזמניים תחול עד למזונות חודש 3/2021, ואת ההפחתה לסך של 1,000 ₪ תחל החל מהמזונות המשולמים בחודש 4/2021.
קביעה זו עולה בקנה אחד עם האמור בע"א 125/86 סימונוב נ' סימונוב שלפיו אין: "מקום לחייב את הבן בהחזרת התשלומים שנפסקו למזונותיו, שהרי יש להניח שמה ששולם נצרך ומכל מקום אין כל הצדקה להטלת חיוב להחזיר כספים ששולמו למחיית הנוגעים בדבר במשך תקופה ארוכה".

102. אשר על כן, ולאור כל האמור לעיל אני מורה כדלקמן:
א. הנתבע ישלם מזונות עבור הקטינה לידי התובעת בסך של 1,000 ₪, החל מחודש 4/2021 המזונות ישולמו בכל 10 לחודש עבור החודש השוטף מראש.
עד מזונות חודש 3/2021 כולל, תעמוד על כנה ההחלטה בעניין המזונות הזמניים 1,300 ₪"ח.

ב. המזונות יהיו מוצמדים למדד המחירים לצרכן, על בסיס המדד שפורסם ביום 15/3/2021 ויעודכנו אחת לשישה חודשים, ללא חיובים רטרואקטיביים, התאמה ראשונה תעשה ביום 10/9/2021, התאמה תעשה ללא תשלום הפרשי מדד רטרואקטיביים וללא תשלום הפרשי מדד שליליים.

ג. המזונות ישולמו עד הגיע הקטינה לגיל 18 שנים או עד לסיום כיתה י"ב לפי המועד המאוחר.
החל ממועד זה ועד סיום שירות הצבאי המזונות יעמדו על שליש.



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

ד. קצבת הילדים המשולמת על ידי המוסד לביטוח לאומי תשולם לתובעת בנוסף לדמי המזונות.

ה. בנוסף לדמי המזונות אני מחייבת את הנתבע במחצית הוצאות בריאות של הקטינה אשר אינן מכוסות על ידי חוק בריאות ממלכתי (טיפול שיניים, משקפיים וטיפולים רגשיים פסיכולוגיים), בכפוף לתיאום בין הצדדים ובהעדר הסכמה, על פי המלצת רופא המשפחה או הגורם המטפל, והכול על פי קבלות. הנתבע יסדיר את תשלום חלקו בהוצאה מול הגורם המטפל, בתוך 14 יום מיום שיוצג לו המסמך בדבר נחיצות הטיפול, שאם לא כן, התובעת תהיה רשאית לשלם את חלקו, והנתבע יהיה מחוייב לשלם סכום זה עפ"י קבלה שתוצג, כשהוא נושא ריבית והצמדה כחוק.

ו. כמו כן, אני מחייבת את הנתבע במחצית הוצאות ואגרות חינוך, לרבות סל תרבות, הוראה מתקנה, צהרון, ספרים, כלי כתיבה, תלבושת אחידה ילקוט וכו'. וכן במחצית הוצאות חינוך חריגות ו/או מיוחדות. הוצאות חינוך חריגות או מיוחדות יוצאו בהסכמת הצדדים ובהעדר הסכמה לפי אישור מגורם פדגוגי מוסמך בדבר נחיצות הוצאתן.

ז. הנתבע יישא במחצית חוג אחד לקטינה, וכן במחצית קייטנה בשני מחזורים, עלות הקייטנה תיקבע לפי הסכמת הצדדים ובהעדר הסכמה בהתאם לתעריף עירוני.

ח. כל מענק שישולם עבור הקטינה מביטוח לאומי או מכל גורם אחר, יועבר לאם התובעת וישמש לצורך כיסוי ההוצאות המיוחדות של הקטינים, וביתרת ההוצאות ישתפו הצדדים בחלקים שווים.

סוף דבר-

103. התביעה הרכושית 17-11-67671 כמפורט בסעיף 50 לפסק הדין.

104. התביעה למשמורת 19-06-51014 - כמפורט בסעיפים 77-80 לפסק הדין.

105. תביעה המזונות 17-11-67597 כמפורט בסעיף 102 לפסק הדין.

106. כל צד יישא בהוצאותיו.

המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים ותסגור את שלושת התיקים בכותרת.



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-11-67671 (רכוש)
תלה"מ 19-06-51014 (משמורת)
תלה"מ 17-11-67597 (מזונות)
תיק חיצוני:

1

2

3

4

ניתן היום, כ"ב ניסן תשפ"א, 04 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.

5

6

7

8

ג'מילה ג'בארין כליפה, שופטת